

תשרי עם הרבי

מדריך לאורח • תשרי ה'תשע"ג

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יוצא לאור על-ידי: אש"ל - הכנסת אורחים
המחלקה הרוחנית - אגף הוצאה לאור
הפקה: מחלקת ההוצאה לאור של
מרכז חב"ד העולמי לקבלת בני משיח
744 איסטערן פארקווי, ברוקלין, ניו-יורק
טל': 778-8000 (718) פקס: 778-0800 (718)

תמים יקר, אח אהוב, ברוך בואך לבית משיח - 770

עם הגעתך לשהות בבית חיינו לחודש תשרי דשנת ה'תשע"ג עם כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, יחד עם עוד אלפי אחינו התמימים "חיילי בית דוד" אשר באו להסתופף בצילו של המלך, ברגעי השיא של תחילת שנת העשרים לימי קבלת מלכותו של מלך המשיח בהכרזת הקודש: "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" - בשנת ה'תשנ"ג.

הננו בזה להגיש בידך חוברת זו - **"תשרי עם המלך - ה'תשע"ג"**, ובה פירוט הנהוג בחודש תשרי ב"בית משיח", בסגנון "מדריך" - לעזר, סיוע והתמצאות בנעשה בחצרות קדשנו בחודש זה, על-סמך הנהוג בשנים קודמות. הננו להציע לך לעיין בחוברת זו לפני כל יום, ועל-ידי-זה לקבל את המידע הבסיסי הנדרש.

המדריך מכיל מידע כללי על הנהוג ב-770 בית-משיח, מנהגי חודש תשרי על ריבוי המועדות שבו, לצד פרטים טכניים וכלליים שיסייעו לך לשהות בבית חיינו מתוך מנוחה והתיישבות בגשמיות וברוחניות. בכתב מיוחד הוספנו את מנהגי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בחודש החגים, כפי שנתפרסמו בשעתו בסדרת כתבות בשבועון 'בית משיח' - על מנת שתוכל גם אתה להתוודע ולנהוג במנהגי המלך במהלך ימים נשגבים אלו.

חוברת זו כתובה בסגנון של יומן-תיאור מ"ימי הגלות" ובתכנית גלותית - ולא על-מנת לקבוע מסמרות חלילה,

אלא רק להשתדל להכניס בימי חודש תשרי את הקו המרכזי בחיינו - "לחיות" את הרבי שליט"א, את הוראותיו הקדושות ובפרט בתקופה המיוחדת בה אנו נמצאים, אחרי התגלותו של הרבי שליט"א כמלך המשיח והודעתו ובשורתו הנבואית כי "הנה זה משיח בא" - כשבכל רגע אנו דרוכים להתגלותו המלאה והמושלמת לעין כל.

בין-השורות הוספנו קורטוב של "הרגש" - על מנת להעניק מעט רקע ולבטא במילים את תחושותיו ורגשותיו של כל אחד מהחסידיים בעמדו לפני המלך ממש, כשעליו לזכור תמיד "היכן עומדים ולפני מי עומדים". בסוף המדריך הובאו "כללי דרך ארץ" המתאימים להנהגתך כאורח של הרבי שליט"א.

...

למרות ההעלם וההסתר הנורא הנמשך כבר למעלה משמונה עשרה שנה(!) שאין אנו זוכים לראות בעיני-בשר את אבינו האהוב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א - רואים אנו בחוש כי משנה לשנה הולכת ומתחזקת אמונתם של החסידיים והתמימים כי הרבי חי ונמצא איתנו ביתר שאת ועוז, כשבכל רגע הוא נעשה "חי יותר, רענן יותר וחזק יותר" וכל הנסיון וההסתר הוא רק לפי שעה ובחיצוניות למראה עינים וח"ו אין לו שום מציאות אמיתית!

בימים אלו בהם "החושך יכסה ארץ" - ישנה נקודת אור אחת ויחידה שממנה יוצאת אורה לכל העולם - כאן ב-770 ב"מקומו הקבוע של נשיא הדור" במקום "ששם יושב ממתין ומצפה לגאול את ישראל" - כאן נמצא האור - כאן מאירה בגלוי האמונה שהרבי מלך המשיח חי וקיים בגוף גשמי כפשוטו ממש בביתו הנצחי - מקום המקדש גופי'ה דלעתיד.

התמימים - ה"בנים החכמים והנאמנים בכל לבם" לא מתבלבלים מהניסיון ומההעלם והסתר ו"מבינים שאיננו אמיתיים". הם ממשיכים לחכות לאביהם באותו מקום, באותם מסילות ושבילים שבהם הוא רגיל לעבור תמיד. ובלשונו של האדמו"ר האמצעי המביא משל זה אודות 'הבן הנאמן' בהקדמת ספרו "שער האמונה":

"וגם יחפשנו תמיד בכל דרכי האב, וגם אם לא ימצאנו לא יבכה כלל לומר נואש בנפשו. אדרבה, תמיד יבקשנו בכל לבו, ויחפשנו בכל דרכי נתיבות האב, במסילות שדרך בהן רגלי האב, ובכל מקומות שהי' רגיל להמצא שמה. וגם אם אינו מוצא לאביו בדרכים שלו, ישמח בנפשו, ומובטח שבדרכי האב הולך, שם ודאי ימצאנו..."

והנה כאשר האב רואה עוצם השתדלות הבן לחפש אותו בדרכיו, לראותו גם מאחוריו, ואינו מתייאש כלל, הרי רואה גודל התקשרותו הנאמנה, לרוץ אחריו גם בחושך ואפילה, וגם שאינו רואה לאביו בדרכים הללו, ילך וירוץ בכל כוחו עוז, גם שלא יראה פניו - אז מתעורר בלב האב אהבה רבה בכפלי כפליים.. ומתגלה אליו ממקום המוצנע שהסתיר את עצמו.. כאשר נמצא לב הבן נאמן בנסיון..."

היותנו יחד ב-770 בית משיח בחודש תשרי ובראשית שנה מיוחדת זו - עשרים שנה משנת ה'תשנ"ג, מהווה כר אמיתי לחיזוק האמונה הטהורה האישית של כל אחד ואחד כלפי מלכנו; לחיות מחודשת בעיסוק בלתי-פוסק בשליחות היחידה "הכנת העולם לקבלת פני הרבי שליט"א משיח צדקנו" מתוך שמחה וטוב לבב; להעצמת רגשי האהבה לאבינו מלכנו ולהחלטה איתנה להתמסר לרצונו הקדוש ולתביעותיו מאיתנו, כל חד לפום שיעורא דילי'.

גדול בטחוננו, כי עוד לפני חודש תשרי זה, נזכה לראות
 כבר את "המלך בשדה" כפשוטו ממש - בהתגלותו המלאה
 והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א - מלך
 ביופיו תחזינה עינינו, ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה,
 ונזכה לחוג יחד איתו את חודש השביעי דשנת ה'תשע"ג
 בירושלים עיר הקודש, בבית המקדש השלישי ובקודש
 הקודשים, "ושמחת עולם על ראשם" תיכף ומייד ממש! **יחי**
אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

אלול ה'תשע"ב, ימות המשיח
 מאה ועשר שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
 770 - בית משיח

כללים בסיסיים:

• **מנהג פשוט** בקרב אנ"ש והתמימים כי קודם הכניסה ל-770 **טובלים במקווה**, כראוי וכמתאים לנהוג לפני שנכנסים למקום קדוש זה - "מקום המקדש גופיה דלעתיד". המקווה הקרוב הוא "מקווה ישראל" הממוקם בבנין 749, ממול ל-770.

• ביום הראשון לשהותך ב-770, **עקוב אחר המודעות** המתפרסמות על העמודים ולוחות המודעות, בהם אמורה להופיע **שעת פתיחת חדר הרישום** לאירוח ב'הכנסת אורחים' (בדרך כלל, החדר נפתח עד ראש השנה מידי ערב מיד לאחר תפילת מעריב במניין אד"ש. שים לב שהתאריך המופיע בראש הדף - עדכני).

• **הקפד** יותר מהרגיל **על שמירת הניקיון** של מקום המקדש. לא מופרך כלל להתכופף ולהרים אפילו בדל נייר מהרצפה (וכפי שראו את הרבי נוהג כך). אם רצונך בכוס שתיה חמה - הקפד להשליך אותה מיד בתום השימוש לסל האשפה.

• פשוט וגם ברור כי על כל תמים שמגיע לרבי, מוטל החיוב **לשמור את הסדרים** של הכנסת אורחים, כפי שיפורסמו בתוכנית הזמנים של הכנסת אורחים. כאשר ישנה קבלת עול ושמירה מלאה של כל ה'סדרים' - זה מעניק טעם טוב וניצול נכון של חודש תשרי בצל המלך. **זכור** כי הרבי שליט"א מתעניין בפרטי סדרי הלימוד של האורחים בחודש תשרי!

• מטעם המחלקה הרוחנית ד'אש"ל - הכנסת אורחים' מחולקים קבצי לימוד לשעות הסדרים וביניהם. **השתדל**

לנצל את הזמן ללימוד נגלה, חסידות, ענייני גאולה ומשיח ולקוטי שיחות, על מנת להשכין את הכוחות הנפלאים והנשגבים המושפעים בחודש זה ב"כלים" האישיים שלך, זאת בנוסף לעובדה כי הסוגיות הנפלאות שנערכו על ידי המחלקה הרוחנית יעניקו לך ידע מקיף במגוון נושאים חשובים ומרתקים.

• **הישמע** להוראות גבאי בית הכנסת ובית המדרש, העושים כל מאמץ להכשיר ולסדר את 770 לקראת בוא האורחים. ההקשבה להוראותיהם ובקשותיהם היא חלק בלתי-נפרד מהשהות ב-770, בפרט לאור זאת שהרבי מינה אותם לאחראים על הסדר ב-770.

• **עקוב** אחר הכרזות הגבאי בסיום כל תפילה, על מנת לדעת את זמני התפילות והתוועדויות של הרבי שליט"א. ההכרזות מושמעות בשפת האידיש. באם עדיין אינך מבין את השפה - כדאי שתשאל את רעך, לטובתך האישית.

• כל חג (מלבד יוה"כ) נחוג **פעמיים**, ויש לשים לב להנהגות ולסדר התפילות וכיו"ב.

• **שמור** על חפציך האישיים (כגון: תפילין, מגבת וכיו"ב). **אל תשאיר אותם ב-770!** חפצי ערך מומלץ להפקיד בידי הדודים או אצל מישהו המתארח בבית פרטי וכדו'. לעת עתה טרם נפתחה ב-770 מחלקת אבידות, כך שעם קצת מאמץ מראש, תוכל לוותר על זמן רב המתבזבז בחיפושי-סרק, ותחסוך לך הרבה עוגמת נפש.

• **מעקב רצוף** אחר המודעות המתפרסמות מפעם לפעם על ידי 'הכנסת אורחים' - **מסייע** לשמירת הזמנים, וכן לידיעה מוקדמת על אירועים המתקיימים ב-770 במסגרת

הכנסת אורחים', זמני ומקומות השיעורים המיוחדים, המבחנים, ההתוועדויות הישיבתיות והכלליות.

• **חשוב לציין:** על כל אורח מוטלת לפחות משמרת אחת במטבח. רשימת התורנים מתפרסמת יום לפני מועד התורנות, **עליך לעקוב** אחר מודעות אלו מתוך שימת לב מיוחדת. עזרתך במשמרת היא רק חלק קטן מהבעת התודה שלך על ההשקעה האדירה שעושים בהנהלת 'אש"ל - הכנסת אורחים' למענך ולמען כלל האורחים.

• יש לזכור כי אין 'עירוב' בשכונה וממילא אין לטלטל כלל ברחובות השכונה בשבת ויום הכיפורים. השתדל לדאוג להצטייד לפני שבת בגומי עם מחזיקים מיוחדים למפתחות, על-מנת שתוכל לשאת איתך את מפתח הדירה (ניתן לרכוש את הגומי המיוחד וכן לעשות חורים מתאימים במפתח - בחנות של פינסון הממוקמת על יד חנות ה'בייגל' ברח' קינגסטון).

• **גבולות הטלטול ב-770:** בכניסה הראשית של 770 מותר לטלטל עד המדרגות המובילות לכניסה, ובכניסה האחורית עד עמודי הברזל החוסמים את החנייה. כמו כן מותר לטלטל במקום הסוכה הגדולה וסוכתו של הרבי - עד למדרגות.

• מן הסתם הינך מקפיד על רמת כשרות מסוימת בארץ הקודש. בבואך לקראון הייטס - **שים לב לכשרות המוצרים!** הדבר אמור הן לגבי ההתוועדויות הרבות והן לגבי סעודות בבתי אנ"ש, ובעיקר בקנייה בחנויות המזון בשכונה.

כדאי לשאול את חבריך המבוגרים על ארגוני הכשרות עליהם אפשר לסמוך, כמו"כ כדאי לבקש מהם שיראו לך את

סמלי ארגוני הכשרות המוכרים כנאמנים, והחנויות בהם ניתן להשיג דברי מאכל בכשרות מהודרת.

• **המים** בברוקלין מכילים תולעים, וע"פ פס"ד המרא-דאתרא יש להישמר לשתות רק מים מסוננים מברזים שיש להם 'פילטר' (ערוך בירור קצר היכן ממוקמים ב-770 הברזים עם הפילטר).

• **הזהירות** בחציית הכבישים **מוכרחת**. במיוחד יש להיזהר בכבישי השירות ('סערוויס') שבצידי שדירת איסטערן-פארקווי, בהם ישנה **סכנה רבה** אשר לא תמיד ערים לה. התורה מצווה לנו "ונשמרתם מאד לנפשותיכם" בנושא הזה לא לוקחים סיכונים.

• **תקשורת**: מומלץ להתקשר לארץ באמצעות **כרטיסי חיוג**, הנמכרים על-ידי תמימים ששמותיהם מתפרסמים על-גבי לוחות המודעות. ערוך בירור על ההבדלים השונים בין החיגו מפלאפון/טלפון פרטי (=זול) או ציבורי (=יקר), וכן בין השיחה למספר טלפון (=זול) או פלאפון (=יקר), כמו גם כמות הדקות המשתנית מכרטיס אחד למשנהו. תוכל להתייעץ עם המוכר אודות אופן השימוש והכרטיס המתאים לך.

• באם הינך עורך **קניות** - תמיד מומלץ לערוך אותם בתוככי שכונת המלך - "כאן צווה הוי' את הברכה", גם ובעיקר כדי לחזק את בעלי העסקים היהודיים בתוך השכונה (ההפרש הזעום של המחירים **לא מצדיק את הטרחה הרבה ובזבוז הזמן** הנגרמים עקב הקניה מחוץ לשכונה). **חשוב על זה**: לא שילמת כל כך הרבה על כרטיס-טיסה כדי לבזבז את זמנך בנסיעות למנהטן...

• **נסיעות** כמה כללים נחוצים לנסיעה למבצעים ב"סאבוויי" (=רכבת תחתית): **לעולם** אל תצא לנסיעה ברכבת ללא ידע מינימלי בשפה המקומית (אנגלית) ובמפת ניו-יורק (המפה מחולקת חינם בכל תחנת רכבת). **זכור תמיד:** נקודת המוצא ונקודת היעד היא (תחנת) "קינגסטון עווניו".
עלות הנסיעה: צד אחד - \$2.25. שני צדדים - \$4.50. עדיף לשלם את המחיר הכל-כך נמוך, מאשר להסתבך עם שוטרי ניו-יורק הקשוחים. דע לך, כי מי שנתפס מדלג על המחסום - צפוי להעביר את הלילה בבית-המעצר!

אש"ל-הכנסת אורחים - מידע כללי:

• לאחר הסיבוב הראשון ב-770, **שים לב** למודעות התלויות סביבך - מודעות של הכנסת אורחים המכילות מידע על שעות הרישום לאירוח, בקומת המרתף של 770 ("מבצעים סנטר").

[ככלל - לכל תמים העובד ב'אש"ל - הכנסת אורחים' ישנו תפקיד מוגדר משלו. לא כל אחד יוכל לספק ולסייע לך את העזרה הדרושה. גש לאחראי על העניין הספציפי אותו אתה צריך - בגשמיות או ברוחניות, והרצה לפניו את משאלותיך. **אנא** פנה אליהם רק בעת הצורך - ידיהם עמוסות עבודה גם ככה...]

• בחדר הרישום **ממלאים** פרטים אישיים, **משלמים** פיקדון בסך מסויים (חלקו עירבון), **חותמים** על התחייבות לשמירת הסדרים והתנהגות כיאה ומתאים לתמים וחסיד של הרבי שליט"א **ומקבלים** במקום (!) מפתח לדירה.

• הדירות הוכנו במשך זמן רב על ידי הצוות המסור של "הכנסת אורחים", העמלים על ניקיון ושיטפת הדירות, ציודם במזרונים, כריות ושמיות, דמי השכירות ושאר דרישות בעלי הבית. על כן, **לטובתך האישי ונוחיותך החיונית והמרבית** שמור על ניקיון הדירה, ועל שלימות החפצים שנותרו בה בכל משך זמן שהותך במקום.

• ברוב הדירות ממונה מדריך מטעם אש"ל. לטובתך, הקפד למלא אחר הוראותיו.

• **זכור!** אי-שמירה על הדירה והחפצים שבה, עלולה לעלות לך בקנס מפיקדונך! נוסף לכך, כבר היו מקרים שבעלי בתים סירבו לאפשר לאורחים לישון פעם נוספת, עקב התנהגות בלתי-הולמת של תמימים, וחבל.

• עניין נוסף הוא השכנים היקרים, ביניהם מבוגרים וילדים רכים שגם בחודש הזה ישנים בשעות סבירות. **מחובתך לשמור על השקט בשעות הלילה!**

• לקבלת מזרנים, כלי מיטה, קערות וספלים, ומפתחות - ניתן לפנות אל האחראים על הרישום בקומת המרתף של 770, או למדריך האחראי על הדירה.

ד' דסליחות. יום זה הוא כנגד חודש אייר, במסגרת ימי החשבון על השנה שעברה.

הטיסות הנוחתות הבוקר מביאות בכנפיהן גלי אורחים למבואות 770. אחרי טבילה במקוה משתתפים האורחים הטריים במנין הסליחות של אד"ש המתקיים בשעה 7:00 בבוקר.

בימים אלו מתחילים סדרי הלימוד של 'אש"ל הכנסת אורחים'. סדר חסידות בוקר מתקיים לאחר סיום אמירת הסליחות (בשעה 8:00), והתמימים מנצלים את השעות היקרות ללימוד המאמרים כהכנה לשנה החדשה, מתוך קובץ הלימוד המהודר של אש"ל.

היום זה הזמן לפתוח בלימוד התורה מתוך ריתחא דאורייתא ב"בית רבינו". דאג לנמצאים בסביבתך לחברותא ללימוד לפחות ל'סדר' אחד, כפי ש"לחסיד מתאים", וצלול לעומק ענייני-דיומא בסוגיא הערוכה היטב.

המודעות מאירות-העיניים ב-770 מודיעות על מקומות הישיבות בשיבוץ נפלא. לכל ישיבה ממונה צוות מיוחד מטעם המחלקה הרוחנית - הכולל 'משיב' (נו"נ), ומשגיה מיוחד הרושם את נוכחות התמימים. סדרי הלימוד אותם קבעה הנהלת הישיבה יישמרו ויוקפדו בצורה נמרצת ע"י הצוות המסור של ההנהלה הרוחנית של אש"ל.

מן הראוי לשים לב במיוחד לסוגיות בענייני גאולה ומשיח המודפסות בחוברות הלימוד. סוגיות אלו עוסקים בענין עליו אמר הרבי שליט"א שלימודו זהו "הדרך הישרה

הקלה והמהירה מכל דרכי התורה לפעול התגלות וביאת המשיח". הזמן המיועד ללימוד זה הוא בסדר גאולה ומשיח המתקיים לאחר השיעור המרכזי למשך חצי שעה.

הרבי הרי"צ סיפר, שחסידים הראשונים היו לומדים ביום כ"ה באלול בפרשת בראשית עד "יום אחד"; בכ"ו באלול - עד "יום שני" וכו'.

השעה הקבועה לתפילת שחרית במניין של הרבי שליט"א (כולל שבתות, ימים טובים וכו', לבד ממקרים נדירים) היא 10:00 בבוקר. תפילת מנחה בימי החול בשעה 3:15 ותפילת מעריב בתקופת שיעון הקיץ - בשעה 9:30, בהמשך החודש ישתנה זמן תפילה זו.

ימים אלו הם ימים חשובים להתרגלות לשעות השונות מארץ-הקודש, במיוחד טרם יתחילו המועדים. כמורכן, ה'סליחות' המתקיימים בשעה 7:00, מזכירים לכל אחד כי לטובתו עליו לפרוש למנוחת הלילה בשעה מוקדמת.

ה' דסליחות. יום זה הוא כנגד חודש סיון.

קמים בזמן למקווה. 6:20 הינו זמן מומלץ ביותר. חיש מהר טובלים ומגיעים ל-770 לאמירת ברכות השחר ולמנין ה'סליחות' עם הרבי שיתקיים בשעה 7:00.

ההתרגלות לקימה בזמן ודיוק בהגעה לסליחות כמו גם התפילות בימים הראשונים לשהותך ב-770 - תסייע בידך להמשיך ולדייק בשמירת זמני התפילות והסדרים בכל משך החודש המיוחד.

10:00 בבוקר - תפילת שחרית במנין אד"ש.

בקשר ל"ברכת הגומל" - המנהג ב-770, על-פי פס"ד רבני השכונה, לומר את הברכה מהמקום ולא לגשת לבימת הקריאה, משום "טירחא-דציבורא".

סדרי הלימוד גדלים מיום-ליום, יחד עם כמות האורחים השוטפת את 770 ומבואותיו. אלו ימים שיש להשתדל להתעסק בסדרי הלימוד, ועדיף שכך. אל דאגה - כולם ייראו את כולם בסוף...

גם ההסדרים הגשמיים פועלים באון ובמרץ רב, ועל תחום האכלת בניו של הרבי מופקדים תמימים נמרצים בחדר האוכל.

מעבר לחוויה שבחדר האוכל של "הכנסת אורחים" - שעות וסדרי האכילה כאן הם שונים מבארץ הקודש. הארוחות העיקריות הן בדרך כלל לאחר תפילת שחרית ובערב. בהפסקת הצהריים מחולקים סנדוויצ'ים, המגיעים בד"כ לכניסה של 770 בתחילת הפסקת הצהריים.

צוות העובדים ישמח לעמוד לרשות כל אחד מהאורחים משך כל שעות הארוחה, וישמח יותר באם כל אחד יישמע להוראות הניתנות במקום. דבר נוסף שיכול לסייע מאוד: עובד חדש - בכל שעות היממה מתקבלים תמימים להצטרף ולסייע לעבודות המטבח, כמובן - באישור המשגיח דישיבתך.

בשעת סדר 'חסידות ערב' יתקיים הלילה כינוס "**ברוכים הבאים**" המסורתי לאלפי אורחי המלך. רבני השכונה, לצד רבנים ומשפיעים חסידיים אורחים מרחבי העולם, יישאו דברים בכינוס זה ויתנו לנו כלים מעשיים לניצול הכוחות

וההשפעות של חודש תשרי. אחרי תפילת מעריב במניין אד"ש, תתקיים התוועדות חסידים מרכזית - בהמשך לכינוס.

ו' דסליחות. ערב שבת קודש. יום זה הוא כנגד חודש תמוז.

מידי בוקר מסתובב צוות יקיצה מיוחד המעיר את התמימים ל'סדר', כמו בכל משך חודש תשרי, על מנת לוודא שכלל בניו היקרים של הרבי

מנצלים את השהות בבית חיינו.

כמובן שכל תמים צריך לדאוג לעצמו לשעון מעורר וכיוצ"ב, אין לסמוך על המקיץ שלפעמים נאלץ לאחר או לא להגיע בכלל, בכל מקרה בו קמת אתה יכול וכדאי לחשוב גם על חבריך לחדר ולהעיר גם אותם.

אחרי תפילת שחרית היום, יוצאים ל"מבצעים" ברחבי ניו יורק - "עיר הבירה של נשיא דורנו". כתמימים איננו שוכחים לרגע את עבודת "השליחות היחידה" המוטלת עלינו ופועלים להכין כל יהודי לקבלת פני הרבי שליט"א משיח צדקנו ולקבלת המלכות בהכרזת 'יחי אדוננו'.

תפילת מנחה מתקיימת היום כרגיל בשעה 3:15, תפילת מנחה זו של ערבי שבת קודש - היא התפילה היחידה במנין אד"ש שאתה אינך נמצא בה - עקב היותך ב"מבצעים". בסיום התפילה יודיעו אודות השעה של קבלת שבת, שהיא בערך 45 דקות אחרי זמן הדלקת הנרות.

לא לשכוח! בשכונה לא קיים עירוב ולכן עליך לרוקן את כל הכיסים היטב לפני בואך ל-770 וכמו"כ לפני צאתך

לרחוב, שים לב שאין בכיסך ניירות טישו או עלון לחוברת מהשלל הפזור על שולחנות 770...

ב"לכה דודי" של תפילת קבלת שבת עוברת המנגינה ל"יחי אדוננו" בקטע "לא תבושי" (כנהוג בבתי־כנסיות חב"ד ברחבי העולם) קהל החסידים ממשיך בשירה אדירה של "יחי אדוננו" אל מול פני המלך, במשך דקות ארוכות של ציפייה, אמונה ודרישת ההתגלות.

פר' נצבים. שבת מברכים. יום זה הוא כנגד חודש מנחם־אב.

שים לב: בדרך למקווה, טרם היציאה מהדירה, יש לכרוך את המגבת באופן שמותר להעבירה, כחגורה וכיו"ב. תמימים רבים שלא

זוכרים זאת נזכרים לעיתים באיחור רב באיסור הטלטול הקיים בקראון־הייטס.

כידוע, את חודש תשרי מברך הקב"ה בעצמו, ובכח ברכת הקב"ה מברכים בני ישראל את כל חודשי השנה, עם זאת - אמירת התהילים היא כרגיל בכל שבת מברכים.

ביום השבת מתחילה אמירת התהילים במנין כ"ק אד"ש בשעה 8:30. תפילת שחרית מתחילה **באיחור מהרגיל** בשעה 10:30 בבוקר. בסיום התפילה שים לב להכרזת הגבאי אודות זמן תפילת מנחה.

בשעה 1:30 בצהריים מתחילה התוועדות קודש של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

תפילת ערבית במוצאי שבת קודש מתקיימת בביהכ"נ

הגדול בשעת צאת השבת. הרבי שליט"א מלך המשיח נוהג להשאר להבדלה וכן לברכת "על הגפן".

בערב היום נכנסים ליום האחרון של השנה - כ"ט אלול, ערב ראש השנה החדשה.

הרבי מלך המשיח מבקש לעורר על דבר ניצול זמן המעת-לעת של כ"ט אלול, שהוא היום האחרון של חודש אלול וגם היום האחרון של השנה כולה, ולעשות זאת בשלימות האפשרית כדי לסיים ולהשלים את כל העניינים הקשורים עם כל החודש וכל השנה. מובן גודל המעלה, היוקר והחשיבות של זמן זה, ועד כמה שיש לנצל כל רגע ורגע מהזמן, ובוודאי הקדוש ברוך הוא נותן את כל הכוחות הדרושים לפי ערך ההחלטה הטובה של היהודי, כמודגש בכל ימי אלול ש"המלך בשדה", ובפרט ביום האחרון של חודש אלול.

בלילה זה יוקרנו מראות קודש מהתוועדות הרבי מלך המשיח בערב ראש השנה. אנ"ש והתמימים מתאספים אל מול המסך בחלק האחורי של ה'זאל' הגדול ד-770.

הלילה יתקיימו התוועדויות ב-770 לרגל ערב ראש השנה, יום הולדת כ"ק אדמו"ר הצמח צדק. הרבי מבקש להוסיף לזכותו של הצמח צדק בעניינים שבהם התבטא עיקר עבודתו של בעל יום ההולדת - הפצת התורה ובפרט פנימיות התורה, הפצת עבודת התפילה ועבודת כל המצוות כולם בהידור, כולל ובמיוחד - מצות הצדקה ועניינים טובים. כמו כן יש להוסיף בלימוד תורת הצמח צדק וקיום הוראותיו. ענין נוסף אותו ניתן לקיים בלילה זה הוא ה"סעודה גדולה" של ערב ראש השנה, עליה נכתב ב'טור' והרבי מביא

ענין זה בשיחותיו הק', שבמשך המעת-לעת של ערב ראש השנה יש לערוך סעודה גדולה המראה על כך שישראל בטוחים שיזכו בדין.

ערב ראש השנה ה'תשע"ג, ז' דסליחות. יום הולדת כ"ק אדמו"ר הצמח צדק (תקמ"ט). יום זה הוא האחרון במסגרת ימי החשבון על השנה העברה, והוא כנגד כל החודש האחרון, חודש אלול.

יום הולדת את אדמו"ר הצמח צדק שב' שמותיו רומזים על הגאולה, והם גם שמותיו של מלך המשיח (כמבואר בשיחות). אין תוקעים בשופר, אבל להתלמד (- ל"מבצע שופר..). במשך היום - מותר בחדר סגור.

היום אומרים את ה'סליחות' המיוחדות של ערב ראש השנה, שאמירתם במנין אד"ש אורכת זמן רב מהרגיל. בסליחות אלו עדיין אומרים תחנון, בשונה מתפילת שחרית בה כבר אין אומרים תחנון, למנצח יענך ומזמור לדוד.

לאחר הקראת הפ"נ כללי ע"י א' מזקני אנ"ש והכרזת "יחי" - מתיישבים כולם להתרת נדרים (בתפילין דרש"י כמנהג אד"ש) חבורות חבורות.

חובה קדושה היא לכל חסיד ללמוד את דברי קדשו של הרבי שליט"א - ה"דבר מלכות" מערב ר"ה שנת תשנ"ב לאחר "התרת נדרים" ולאחר קבלת הפ"נ הכללי. לימוד זה ישפוך אור מיוחד על היום ועל ענייניו, ברוח התקופה והזמן בהם אנו עומדים עתה - ימות המשיח.

מיד אחרי התפילה יש לקחת את כל החפצים מ-770. בשעות הצהריים ה'זאל' סגור לקראת ראש השנה הבעל"ט. מעילים, מגבות ומזוודות נערמים ונאספים לאן-שהוא, ואין עליהם אחריות כלל וכלל.

מספר תמימים עמלים כעת להדביק את שמות המתפללים שקנו מקומות, מסדרים ספרים למקומותיהם, ומנקים את המקום עד שהכל מצוחצח ומוכן לביאת המלך ולקבלת המלכות.

פני"ם. בערב ראש השנה עומד אד"ש בפתח חדרו ומקבל בידו הק' "פ"נ" מכל אחד ואחד, ומברך את העוברים בנוסח "כתיבה וחתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה".

משנת תשל"ט ואילך, מחמת ריבוי המופלג של אלו המגיעים לנתינת הפ"נ, מתחיל מעמד קבלת הפ"נים בדרך-כלל מתחילת ימי הסליחות (או אף בשבוע שקודם לזה) לאחר אמירת הסליחות.

מברק. לקראת השנה החדשה שולח כ"ק אדמו"ר שליט"א מברק ברכה מיוחד, לכל מרכזי אנ"ש ברחבי תבל. נוסח המברק לשנה החדשה ה'תש"נ: "לשנה טובה תכתבו ותחתמו, שבתא טבא ויומא טבא".

פ"נ כללי. בצהרי היום נכנסים זקני החסידים לגן-עדן-התחתון, ומגישים לכ"ק אד"ש בשם כל אחד ואחת מאנ"ש את ה"פ"נ כללי", הכולל בקשות כלליות עבור כלליות עדת החסידים ועם ישראל, וכ"ק אד"ש עונה בברכה. בשנים האחרונות הקראת הפ"נ נעשית לאחר התפילה בנוכחות כ"ק אד"ש בתוך בית הכנסת.

אוהל. לאחר גמר קבלת הפני"ם נוסע כ"ק אד"ש ל'אוהל'.
כשמגיע ל-770 לפנות ערב מתפללים מנחה.

ביום זה נהוג לתת לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א גם
פ"נ אישי.

טוב לקבל הידור מצוה נוסף בערב ראש השנה, לקראת
השנה החדשה, כהוראת ומנהג רבותינו נשיאנו.

דאג מראש לעצמך למחזור לימים הקרובים (רצוי - כמה
שיותר קטן), על-מנת שתהיה "מסודר" בכל התפילות, ולא
תזדקק ל"חוויה" של תפילה עם חסיד נוסף מאותו מחזור...

בערב החג מוציאים הגבאים את המחזורים הישנים, למי
שאין ברשותו מחזור - מוזמן להזדרז ולקחת.

כמו כן כדאי לך לעבור על המחזור, על מנת לדעת את
סדר התפילות המיוחדות בימי ראש השנה ואת פירושו.

מתחילים באמירת פרקי תהילים קודם תפילת מנחה,
המתקיימת בשעה מאוחרת יחסית (קרוב לשעת הדלקת
נרות). בתפילה זו יש לכוין יותר מבכל תפילה רגילה ולהאריך
מעט, היות והיא התפילה האחרונה של השנה והקדמה לר"ה
(וראה אודות ההתבוננות בתפילה זו בסה"מ ה'תש"ב עמ'
41).

חלפה שנה מלאה וגדושה בלימוד התורה, במבצעים
הק' ושמירת התקנות של אד"ש, חדורים בשליחות היחידה
לקבל פני משיח צדקנו, תוך ציפייה דרוכה להתגלות - - -
הגיעה לה שנת ה'תשע"ג, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף
ומיד ממש.

ליל התקדש החג

אמרתו של הרבי הרש"ב נ"ע "היכן יהודי יכול להיות בראש השנה אם לא בליובאוויטש" מקבלת מימד מוחשי, כאשר "ראש השנה" במחיצתו של ראש בני ישראל מעניקה את הכוחות

לפתיחת השנה החדשה כראוי, ומתוך שמחה חסידית.

תפוס מקום בו תהיה בכל התפילה, מקומות הישיבה תפוסים כולם ע"י אנ"ש שקנו את מקומותיהם בכסף מלא מהגבאים הממונים על 770.

בקדמת 770 נבנה ריבוע מיוחד לחיילי "צבאות השם" מארץ-הקודש שנמצאים כאן במסגרת "מחנה משיח" לחודש תשרי. ריבוע זה מיועד להם - ובלבד, בשל גילם הרך.

"בשני הימים דר"ה הבע"ל, משעה אחת קודם תפילת המנחה של ר"ה עד תפילת ערבית במוצאי ר"ה, הנה כאו"א מכם ישקוד באמירת תהלים לילה ויום, כי בשני ימים אלו צריכים להיזהר מדיבורי חול עד קצה האחרון, למעט בשינה ולהרבות בתפילה ובתחנונים, מקרב ולב עמוק, ובכל רגע פנוי לאמר תהלים" (מכתב אדמו"ר הרי"צ, נדפס ב"קובץ מכתבים" בסוף התהלים).

תפילות ר"ה. לתפילות ראש-השנה ויום-הכיפורים חוגר כ"ק אד"ש אבנט של כ"ק אדמו"ר הצ"צ.

הצפיפות בתפילת ערבית בליל א' דראש השנה מורגשת ביותר, משום שזו הפעם הראשונה אחרי תקופה ארוכה בה כננסים ל-770 כמות כה גדולה של חסידים בעת ובעונה אחת. רבים מתושבי השכונה מקפידים להיות נוכחים לכל הפחות בתפילה זו) וכן בעת ה'תקיעות' וב'מארש' של מוצאי יום

הכיפורים), ועל כן זכור כי צפיפות זו היא זמנית ובתפילות
הבאות העומס יופחת. לפני התפילה מנגנים כולם יחד את
ניגון "אבינו מלכנו" המיוחס לרבינו הגדול נשמתו-עדן.

לאחר התפילה מברך הרבי מעל בימתו (וכן בדרכו לאורך
בית-הכנסת) "גוט יום טוב" ו"לשנה טובה תכתב ותחתם".

בדקות הקודמות לתפילת מעריב נוהגים לומר פרקי
תהילים.

הרבי מלך המשיח שליט"א מציין כי תפילת ערבית של
ראש השנה הייתה אצל רבותינו נשיאנו באופן מופלא. ומעין
זה צריך להיות אצל כאו"א מהחסידים.

תפילה זו היא גם הראשונה בעשי"ת, ובה מוסיפים
ואומרים בתפילת שמונה עשרה "זכרנו לחיים", "מי כמוך",
"המלך הקדוש", "וכתוב לחיים טובים", "ובספר חיים"
ו"עושה השלום".

אחרי הכרזת הקודש מכריז כל הקהל העצום יחדיו "גוט
שבת, גוט יום טוב" ג' פעמים, והגבאי מכריז על סדר היום
למחרת.

"לשנה טובה תכתב ותחתם" מאחלים החסידים זה לזה
מקרוב ולב עמוק, אשר ייכתבו כולם לשנה טובה, שנה של
גאולה כללית ופרטית אמיתית ושלימה, שנה בה יזכו כל בני
ישראל לשהות בירושלים עיר הקודש יחד עם הרבי שליט"א
מלך המשיח, ולשמוע מפיו "תורה חדשה" גאו ממש.

סעודות ר"ה

תפוח בדבש. הרבי שליט"א חותך את התפוח לכמה
חלקים, טובל אחד מהם בדבש, מברך עליו ואוכלו. בעת הברכה

על התפוח נמצאים הרימונים על השולחן. בסיום הסעודה אוכל החלק השני של התפוח.

רימון. פעם ביקש א' המסובים לאכול מהרימון שהרבי אכל ממנו, ואמר לו הרבי שעדיף לאכול מרימון שלם.

ראש. בדרך כלל אוכל מראש דג, מראש איל ומראש כבש. בסוף הסעודה לפני ברכת המזון, נוטל חתיכת חלה, טובלה במלח ואוכלה. בסעודות ראש השנה (ובפרט בלילה הראשון) כמעט ואינו מדבר.

חלקם של התמימים יעדיפו לסעוד את הסעודות בבתי אנ"ש, כאן מתגלה במלא-יפוייה התופעה המדהימה של "הכנסת אורחים" על ידי המשפחות, כאשר לפעמים ליד שולחן אחד יושבים עשרות (!) אורחים...

הסעודות - בחדר האוכל של "הכנסת אורחים" ובבתי אנ"ש - הופכות עד מהרה להתועדויות חסידותיות, כשלאחריהם חוזרים ל-770 להמשך אמירת התהלים.

יום א' דראש השנה.

בשעות הבוקר יוצאים רבים מן התמימים למבצע שופר, כאשר הממונה הרה"ח מנחם גערליצקי עומד שעה ארוכה בכניסה ל-770, ומחלק בסבלנות מרובה מקומות למבצעים בין התמימים הרבים - כאלו שהם "בעלי תוקע" ואף כאלו שאינם, משום שלצאת למבצע שופר זוהי מחוייבותנו כחיילים של הרבי מלך המשיח. רובם משתדלים לרוץ ולחזור כדי לשמוע את התקיעות כאן ב-770.

עם שעת בוקר מתמלא 770 במתפללים רבים שהשכימו למלא את תקנת הרבי הרי"צ המוזכרת לעיל אודות אמירת תהלים במשך שני הימים של ר"ה. חשיבות מיוחדת ישנה לאמירת ספר התהילים פעמיים (כפ"ר פרקים) בימי ראש השנה.

מי שזכה וקנה מקום טרם עת - יושב על מושבו. האורחים משתדלים לתפוס מקומות ע"י 'באקסים' מאולתרים וכדומה, מהם מעדיפים עמידה במשך זמן זה, על יד אחד מעמודי התווך.

בשעות אלו רבים מן המתפללים לומדים והוגים במאמרי ר"ה, הפזורים בתורת רבותינו נשיאנו ובפרט המוגהים על ידי כ"ק אד"ש.

תפילת שחרית. לתפילת שחרית מגיע הרבי שליט"א עם שלושה סידורים - סידורו הרגיל, סידור עם דא"ח וסידור האר"י ז"ל - ספר תהלים "יהל אור", וכן השופרות, עטופים במטפחת. את החבילות - שמכילות כפי הנראה פ"נים - העטופות בנייר מניחים על גבי שולחן קטן סמוך לרבי שליט"א.

שירת "יחי אדוננו" אדירה שמבטאת יותר מכל את יום קדוש זה, מקבלת את פני המלך, ולאחריה - כנהוג, אומרים מספר פרקי תהלים.

תפילה עם אד"ש היא כשלעצמה רגע מיוחד שאין כמותו, ובפרט ניתן לחוש זאת, עת מגיעים אל הקריאה והזעקה, שעליה שאלו: "אי מלכא אנא, עד האידנא אמאי לא אתית לגבאי?" (גיטין נ"ו ע"ב) - "הימילך יושב על כיסא רם ונישא..". מילים שמזכירות את קבלת המלכות וההתמסרות המוחלטת למלך המשיח, הקשורה בקשר עמוק ל"קבלת עול מלכות שמיים" [אשר היא עיקר העבודה בר"ה (אג"ק

אדמו"ר הריי"צ ח"י עמ' תמ"ה). חושבים על הרבי, נושמים רבי, ומתפללים: "עד מתי?!"...

בעת "פתיחת הארון" אומרים ג' פעמים את י"ג מידות הרחמים, ו"ריבוננו של עולם" לר"ה ויוה"כ.

לקריאת התורה מוציאים את הספר תורה של משיח והספר התורה הקטן של אד"ש. הדחיפות מתעצמות כשאנ"ש והתמימים מנסים לנשק את הספר, משתדלים לפלס מעבר, ובקושי רב מצליחים. אגב, רבים מוותרים על זכות זאת על מנת לחסוך מאי-הסדר המשתרר באותם דקות, והלא אין זה נאה להתנהג כך בנוכחות המלך.

קריאת התורה במנגינה המיוחדת מסיבה את תשומת-ליבנו למילים "וה' פקד את שרה". ומתי יפקוד את עמו?... שומעים ומשתדלים להביט במחזור בעת הקריאה, כפי מנהג אד"ש. פעמים רבות מסמן הרבי בידי שירדו מעל גבי הספסלים וכיו"ב.

תקיעות. הרבי שליט"א עולה למפטיר ולוקח עמו לשולחן הקריאה את השופרות, את סידורו ואת סידור האריז"ל. המזכירים נושאים את חבילות הפדיונות ומניחים אותם בסמוך לשולחן הקריאה. לאחר סיום ברכות ההפטרה ע"י הרבי שליט"א מושלך הס, ועל אלפי הנוכחים משתררת חרדת קודש.

וכך הוא סדר התקיעות בד"כ: הרבי שליט"א מגלה מעט את השופרות (שלושה שופרות בד"כ) העטופים במטפחות (כמה מטפחות לבנות ומטפחת אחת אדומה, וכן מטפחת אחת ישנה שרובה קרועה) (האדומה והישנה מיוחסות לצ"צ ולאדמו"ר הזקן), מסדרם ועוטפם שוב בסדר מיוחד, מקרב אליו את השופרות ואת החבילות, מביט על ב' ספרי התורה

א' מימינו וא' משמאלו), מכסה את פניו הק' עם הטלית כאשר גופו הק' רכון על בימת הקריאה, ומנגן בקול חרישי את ניגון ג' התנועות להבעש"ט הרב המגיד ואדה"ז, ובידי אוחז בעצי-החיים של הס"ת.

לאחר שהות מסויימת מגביה הטלית, ובקולו הק' המעורר את נימי הנפש קורא בניגון המסורת "למנצח לבני קורח מזמור...", חוזר להתכסות עם הטלית כשהוא רכון על בימת הקריאה, כל הקהל עונה בהתלהבות. חוזרים על אמירת מזמור זה שבע פעמים. מגביה את הטלית עד עיניו הק' ושוב משתרר שקט מוחלט, ובקול עמוק מעורר געגועים פותח באמירת הפסוקים "מן המיצר קראתי יי-ה..." בניגון הידוע וכל הקהל עונה בהתרגשות פסוק בפסוק. שוב שהי' קצרה, הרבי בוחר בא' השופרות, משאירו מכוסה ומתחיל באמירת הברכות בניגון הידוע.

בחלל האולם קול דממה דקה. קולו העמוק של הרבי מלך המשיח נשמע למרחוק, ורק עניית ה"אמן" האדירה של הקהל בסיומה של כל ברכה מנסרת את הדממה. עיני ואוזני כולם נשואות לרבי שליט"א, ובעצם כל כוחות הנפש הגלויים והפנימיים מרוכזים בנקודה אחת ויחידה - ברבי. הרבי שליט"א לוקח בידו את אחד השופרות ומתחיל בסדר התקיעות - תקיעה, שברים, תרועה וכו' (לשמאלו עומד המקריא המורה באצבעו בסדר התקיעות). השופר נוטה לצד ימין, פניו הק' של הרבי נוטים מעט לצד שמאל.

מידי פעם מנקה הרבי בטליתו את פי השופר. לפעמים מחליף שופר. לאחר שמסיים את סדר התקיעות, פותח באמירת שלושת הפסוקים "אשרי העם" וכו' בניגון המיוחד. לאחר מכן יורד הרבי מבימת התקיעות ומלווה את ספרי

התורה, והשופרות בידיו. לאחר שעולה לבימת התפלה ומניח את השופרות בתא ה'סטענדער', פונה הרבי אל הקהל בסיבוב מלא על מקומו ל"חזרת פנים". ברגעים אלו אוזר כאו"א את שארית כחותיו לזכות לקלוט, ולו לשבריר של שניה' מראה מפניו הק' בעת ה"חזרת פנים".

שקט מוחלט משתרר לקראת התקיעות. הבעל תוקע, הרבנים, והגבאים עולים לבימת הקריאה. מתחילים לנגן את ניגוני הרביים עפ"י סדר: ג' תנועות, א-לי אתה, הקאפעליע, ימין ה', לכתחילה אריבער, הכנה, הבינוני, הוא אלוקינו, וניגון ההקפות לר' לוי'ק. מאז שנת תשנ"ג, נהוג כי כעת אחד מהמשפיעים דהשכונה חוזר על חלק משיחת אד"ש בברכת ערב ראש השנה תשנ"ב:

"ראש השנה היא העבודה דקבלת מלכותו ית', למלאת בקשתו של הקב"ה "תמליכוני עליכם", שמלכותו ית' קשורה ומתגלית בשלימותה על ידי דוד מלכא משיחא (שענינו הוא ספירת המלכות)".

מיד לאחמ"כ מכריזים ג' פעמים "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" מתוך כוונה לקבל עלינו את מלכותו של מלך המשיח ולהמליך את הקב"ה בעולם. מיד לאחר מכן פותחים בשירת "יחי" אדירה שנמשכת שעה ארוכה, ומתפללים מאמינים ובוטחים כי תיכף מיד נשמע את קול ה'שופר גדול' ע"י הרבי מלך המשיח.

"תקיעת שופר היא הרי ענין המעשה, ומלכיות הוא ענין הדיבור, כי בנוגע להכתרה הרי לא נוגע המחשבה, העיקר הוא ענין הביטול המתבטא בענין הדיבור דווקא, שאומרים "יחי המלך" וכיוצא בזה וזכרונות הוא ענין המחשבה" (משיחת ראש השנה תשל"ז).

הקהל מתחיל באמירת "למנצח לבני קורח מזמור..." וממשיך לפסוקים "מן המיצר קראתי...", החל משנת ה'תשנ"ג, מאז לא זכינו לראות את הרבי שליט"א בעת התקיעות ולא זכינו לשמוע את קולו הק' באמירת הפסוקים כשהקהל כולו מחרה אחריו, החסידים לא מסוגלים להמשיך ב"שיגרה" כזו והקהל כולו יחד עם החזן אומר את הפסוקים בזה אחר זה...

תקיעה - - - שברים - - - תרועה - - - ל' קולות כנהוג בתקיעות מיושב. לאחר החזרת הס"ת לארון הקודש העיניים מופנות אל מקומו הק' של הרבי שליט"א, בציפיה לראות את פני התוקע בהסבתם. מתוך בטחון שאכן נזכה ונראה... מציירים במחשבתנו את תואר פניו הק'.

וכפי שהדין (בפשטות) הוא, שצריכים להסתכל בפני התוקע (כמו שהוא צריך להסתכל בפני הציבור). אשר, "הסתכלות" מורה על ראי' פנימית ("אריינקוקן") שלמעלה מסתם ראייה" (משיחת ראש השנה תשנ"ב).

מתחילת התקיעות אין לדבר כלל עד לאחר תקיעת הקולות האחרונים לאחר מוסף. ב'תקיעות דמעומד' (התקיעות שבתפילת מוסף) - המאריכים בתפילת מוסף ואוחזים באמצע הברכה, מפסיקים ומקשיבים לתקיעות בשתיקה.

מוסף. לברכת כהנים, יורד כ"ק אדמו"ר שליט"א מהבימה ומשאיר את הבימה עבור הכהנים.

בתפילת מוסף ניתן לכרוע ולהשתחוות על הרצפה ממש, מכיוון שהיא מכוסה שכבת פלסטיק.

לאחר התפילה הולכים לאכול סעודת שבת וחג (בשעה ארבע לערך), כאשר הקהל לא סעד קודם התקיעות.

יש המנצלים את מעט הזמן שנותר, ל"מבצע שופר" במקומות הקרובים, בכדי לזכות את היהודים שעוד לא שמעו קול תקיעת שופר לקיים את "מצות היום". כל העת 770 מלא בתמימים ואנ"ש הממשיכים לומר פרקי תהילים בריבוי.

"ותשליך במצולות ים כל חטאתם". לאחר תפילת מנחה - עולים לרחבה האחורית של 770 (סמוך למקומה של הסוכה), ועורכים את התשליך.

תשליך. לאחר מנחה הולך הרבי שליט"א לבריכת התשליך המיועדת לכך בחצר 770. הרבי מגיע לבריכה מצדה הימני, מביט לעבר המים לראות את הדגים ומתחיל באמירת סדר התשליך. לאחר מכן מניח הרבי את המחזור על שורת האבן התחתונה של בריכת התשליך ומנער את ציציותיו לעבר הבריכה. לאחר שמסיים, ממשיך הרבי שליט"א להקיף את הבריכה (מצדה השמאלי) וחוזר לחדרו.

בליל שני של ר"ה נוהגים להניח פרי חדש בפני המקדש, ויתן עיניו בו ויאמר שהחיינו" (סידור).

פרי חדש. הרבי שליט"א משתמש ל"פרי חדש" בתאנה וכיו"ב. אוכל כשיעור, מברך ברכה אחרונה ואחר כך נוטל ידיו לסעודה.

יום ב' דראש השנה.

סדר תפילות היום שונה מעט מאתמול, אולם ברור כי לאחר התקיעות ולאחר חצות היום השני דראש השנה כבר היתה הכתיבה לשנה טובה ומתוקה, ומעתה ואילך

אנו עובדים לקראת יום הכיפורים, ל"חתימה וגמר חתימה טובה", לפני תפילת שחרית, כמו גם לאחר סעודת יום טוב - יוצאים רבים מהתמימים ואנ"ש למבצע שופר במקומות הקרובים, לזכות יהודים נוספים בשמיעת תקיעת שופר.

ביום ב' דר"ה אומר הרבי שליט"א קדיש בתפילות (יאצ"ט גיסתו הרבנית מרת שיינא בת כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ ובעלה הרב מ"מ הכהן הורנשטיין הי"ד).

מעט לפני השקיעה נוטלים את הידיים וממהרים לתפוס את המקומות לקראת התועדות קודש של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

התועדות מוצאי ר"ה

לאחר תפילת מנחה דיום ב' דר"ה לפנות ערב - התועדות.

כ"ק אד"ש נוהג ליטול ידיו לסעודה, על חלה, ומבקש להכריז שכאו"א יטול ידיו.

בהתועדות זו נוהג להזכיר עניין בתורה מכל א' מהרביים, לנגן ניגון מכל אחד מהרביים וכן ניגון אביו הרלו". לפני כל ניגון מבקש להכריז את שמו של בעל הניגון. פעמים שמבקש לנגן ניגונים עם תיבות, ולפעמים ללא תיבות.

לפני סיום ההתועדות שותה מעט מים. לאחר התועדות ברהמ"ז, מעריב, הבדלה, ולאחריהם חלוקת כוס של ברכה.

בנוסף לתושבי המקום וריבוי אורחים השוהים בחצרות קודשנו, מגיעים לקבל "כוס של ברכה" אלפי יהודים מכל האזור והרבי עומד על רגליו ומחלק לכאו"א בסבר פנים יפות במשך זמן ארוך. כל עת החלוקה מלוות בניגונים והרבי

מעודד בידי הק' להגברת השירה, מפעם לפעם בחוזק ועוצמה מיוחדים.

כל עוד איננו זוכים לראות את אד"ש מה"מ בעיני בשר ולשמוע מאמר דברי אלוקים חיים מפיו הקדוש - אנו נאלצים "להחיות" את תורתו בליבנו ומוחנו, ללמוד מנפלאות תורתו של משיח, כחלק מה"הכנה רבתי" לגאולה האמיתית והשלמה.

בהתאם לדבריו הקדושים של אד"ש, לחבר את השעות של ראש-השנה והתחלת מוצאי ראש-השנה בלימוד החסידות, כדי "שיומשך גם לנו בכל ענייניו אור החסידות עד למטה מטה" - לומדים מאמר חסידות שנאמר על-ידי אד"ש, ומשתדלים להבין את המאמר. קונטרסים מחולקים בכל רחבי 770, וא' המשפיעים חוזר בקול רם מאמר חסידות מוגה של אד"ש.

ההתוועדות מתחילה, וכולם אומרים 'לחיים' ומאחלים זה לזה שעינינו תראינה את העידודים, ואזנינו תשמענה את השיחות - של ראש השנה תשע"ג - - -

בעת הניגונים רבים מרימים את כוסם לאמירת "לחיים" ולקבלת "לחיים ולברכה". רגעים מרטיטים במיוחד כאשר הקהל הענק מנגן יחד את עשרת ניגוני הרביים, ובמחשבה מציירים את מראה פני הקודש...

הניגונים שזכינו ואד"ש לימד אותנו מושרים אף הם כאן בעוז, כשהמילים והתנועות המלכותיות של כל ניגון וניגון בפני-עצמו מרימים כל אחד טפח מעל פני הקרקע, מתוך רצון להיות אכן טפח מעל כל אותם העלמות והסתרים, בהתגלותו של הרבי.

בסיום ההתוועדות מכריז הגבאי על הסדר, שראשית כל תהיה ההתגלות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ומיד לאחרי ההבדלה יעלו אלפי האורחים ויעברו לקבל את "כוס של ברכה" מידו המלאה הפתוחה הקדושה והגדושה והרחבה..."

צום גדליה - ייהפך לששון
ולשמחה. יום רצון לה'.

יום ההילולא של הרבנית דבורה
לאה בת כ"ק אדמו"ר הזקן, אם כ"ק
אדמו"ר הצמח צדק (תקנ"ג).

כל יום שבין ר"ה ליוה"כ הוא כנגד
יום בשבוע בשנה החולפת, ובכל יום יש לעשות תשובה כנגד
אותו היום בשנה (ראה שיחת ש"פ וילך תשנ"ב).

בתפילת שחרית מוסיפים "שיר המעלות" לאחר ישתבח,
כבכל עשי"ת. בתפילת י"ח אומרים "המלך הקדוש" ו"המלך
המשפט".

אומרים "סליחות לצום גדליה" בתפילה, קודם "שומר
ישראל". אחרי הסליחות אומרים "אבינו מלכנו הארוך".

בימי התענית נוהג הרבי שליט"א לומר שיחה "דברי
כבושין" לאחר תפילת מנחה. לקראת התפילה מעמידים
את ה'סטענדער' הנוסף, מתוך אמונה שבהתגלותו של כ"ק
אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ברגע זה ממש לא ייאמרו
"דברי כיבושין" כבתכנית הגלותית, אלא "תורה חדשה" - - -

בינתיים לומדים התמימים את השיחה האחרונה לע"ע
מצום גדליה ה'תשנ"ב.

כבכל סיום צום - א' מאנ"ש תורם את הסעודה קלה המוגשת מ"לשכת עושי חביתין" ועד סעודת שלמה ב-770. לאחר תפילת ערבית נפתח חדר האוכל של 'הכנסת אורחים - אש"ל'.

הסדרים נמשכים כרגיל, ב"ה. התמימים מנצלים את תחילת תשע"ג ללימוד התורה בבית חיינו - "בית רבינו שבבבל" - 770. בשעות הלילה מתקיימות התוועדויות חסידיות לתלמידי הישיבות השונות עם משפיעים חסידיים.

ערב שבת קודש

למרות ההתוועדויות שנמשכו אמש עד שעה מאוחרת - 770 מלא בתמימים ואורחים הלומדים בסדר חסידות בוקר. סדר זה של יום שישי הוא "סדר של הרבי", והתמימים

מתאמצים להתייצב בו בזמן.

אחרי תפילת שחרית יוצאים המונוי התמימים ל"מבצעים" בפלטרין של מלך, אם יחד עם התמימים המבוגרים או באופן עצמאי - ה"בקיאים ורגילים" שבחבורה אשר להם נסיון משנים עברו, אם במילים השימושיות בשפה האנגלית, ואם בדרכי ההגעה למקום ה'מבצעים' וכדומה.

תפילת מנחה מתקיימת כרגיל בשעה 3:15, אך כמובן
אתה נמצא כעת ב'מבצעים'...

בסיום התפילה יודיעו אודות השעה של קבלת שבת,
שהיא בערך 45 דקות אחרי זמן הדלקת הנרות. לא לשכוח!
בשכונה לא קיים עירוב ולכן עליך לנער את כל הכיסים
היטב לפני בואך ל-770 וכמו"כ אח"כ לפני צאתך לרחוב
עפ"י דעת הרבנים, מותר לטלטל עד למדרכה דהיינו סיום
המדרגות (ובכניסה האחורית - עד עמודי הברזל החוסמים
את החנייה) וכמו"כ מותר לטלטל בחצר בו נבנית הסוכה.

ליל שבת קודש - וא"ו תשרי

עם ערב מסדרים את ה'סטענדער' והכיסא של אד"ש על
שטיח מהודר - במקומו של החזן. על עמוד התפילה מניחים
חמישה נרות - לקראת היארציט של אם כ"ק אדמו"ר מלך
המשיח שליט"א.

שבת שובה. בשבת שובה נוהג אד"ש להדליק ג' נרות
("לעבעדיקעליכט"), וכן המשיך גם לאחר שנת תשמ"ח.

שבת שובה מתקנת ומעלה את כל השבתות של כל
השנה, כי התשובה של שבת זו נעלית מאוד יותר מכל
השנה. במיוחד כאשר נמצאים כאן, במקום שתשובתם של
כל עם ישראל עוברת דרכו - לכל אחד ישנו רגש בליבו לשוב
ולהתמסר בכל לב ונפש ומאוד לרצונותיו הקדושים של
אד"ש מלך המשיח. בשבת זו יש להחליט החלטות טובות
בכל ענייני תורה, עבודה וגמילות חסדים.

770 מלא בקבצים רבים - "דבר מלכות", "יחי המלך",

"לקוטי שיחות" ועוד. שבת זו היא השבת היעילה ביותר להיות "כלי מלא", להיותה השבת הראשונה בשנה מחד, ומאיךך - השבת האחרונה טרם בוא עלינו יום הכיפורים, ולחיות היטב את הזמן על פי תורת הרבי שליט"א.

בעלי-הבתים של שכונת קראון-הייטס בוודאי יתורו אחר תמימים ואורחים לסעודת השבת. השתדל שלא להכביד ולהעמיס על בעלי-הבתים ולהתנהג בנימוס. הכר והוקר את אירוחם, השתתף באופן פעיל בסעודות השבת - ניגונים, חזרת שיחות של הרבי וכו' - והודה להם בסיום. בכל חודש תשרי הם פותחים את בתיהם לרווחת אלפי-אלפי האורחים, והתנהגותך תסייע להם באירוח וברצון הטוב שלהם להמשיך לארח.

בתפילת ליל שבת אל תשכח לומר: **המלך** הקדוש.

פר' וילך. יום היארצייט של הרבנית חנה ע"ה, אם המלך (תשכ"ה). הרבי שליט"א מתפלל לפני העמוד.

שים לב: בדרך למקווה, טרם היציאה מהדירה, יש לכרוך את המגבת באופן שמותר להעבירה,

כחגורה וכיו"ב. תמימים רבים שלא זוכרים זאת נזכרים לעיתים באיחור רב באיסור הטלטול הקיים בקראון-הייטס.

בשעות שטרם תפילת שחרית - זה הזמן להספיק לעבור על הדרושים השייכים לשבת שובה, אם בלקוטי תורה ואם במאמרי אדמו"ר הקודם, ובמיוחד - בתורת כ"ק אד"ש מה"מ.

תפילת שחרית כרגיל בשעה 10:00. לתפילת שחרית מסדרים את ה'סטענדער' כדאָתמול. כל רגע וכל דקה שמציירים את דמותו הק' של הרבי - נותנת ומעניקה את נקודת החיבור האישית שלנו עם אבינו רוענו בצורה מוחשית. תפילת מוסף מיד לאחר קריאת התורה, בסיום התפילה מכריז הגבאי על זמן תפילת המנחה, וכמו־כן על התועדות קודש של הרבי מלך המשיח שתתחיל בשעה 1:30.

הכסא של הרבי ניצב הכן, שולחן ההתועדות ערוך, והגבאי מוזג יין לגביע הקידוש המזומנת לרבי בחרדת־קודש. אחד מזקני החסידים קורא שיחה או מכתב מתורתו של הרבי מלך המשיח שליט"א, וכולם מכריזים יחדיו "יחי" אחרי לימוד השיחה יחד.

בשבת פרשת האזינו תש"נ, עורר אד"ש על עריכת "התועדות של שמחה" - בשבת קודש שובה, במוצאי שבת קודש ליל ערב יום הכיפורים, ובערב יום הכיפורים.

שעות אחר־הצהריים של שבת קודש מנוצלים להתועדות של שמחה עם המשפיעים וזקני החסידים הנמצאים ב־770, עד לזמן תפילת מנחה עם אד"ש. בין מנחה למעריב מתקיים "סדר ניגונים" רבתי בחלקו האחורי של בית המדרש 770. תפילת ערבית במנין אד"ש - בזמן צאת השבת. אין אומרים "ויהי נועם" ואתה קדוש".

למרות שזהו יום "רגיל" כביכול, ב-770 אין "ימים רגילים", וכל יום מנוצל להוסיף בהתקשרות האישית לרבי מלך המשיח, במחשבה, דיבור ומעשה, מתוך זכירה תמידית כי בכל רגע הרבי יגלה ויגאלנו.

היום יתקיים "**כינוס התמימים העולמי**" - מעמד בו משתתפים כל תלמידי ישיבות תומכי תמימים ליובאוויטש מרחבי תבל. התוכנית המלאה תפורסם במודעות שייתלו לקראת הכינוס.

התוועדויות רבות ופעילות ממשיכות להיערך גם ביום זה, בהם כל אחד משתדל לעורר את עצמו ואת חבריו להוסיף בכל דרכי ההתקשרות לאבינו מלכנו.

כמורכן, ימים אלו מנוצלים ללימוד הדרושים השייכים ליום הכיפורים, וחלק "אגרת התשובה" שבתניא.

יש לזכור לקנות או להשיג ביום זה נעלי בד ליום הכיפורים הקרב, ולוודא כי אין חשש טלטול בנעליים, והן סוגרות באופן מסויים גם את החלק האחורי (העליון יותר) של הרגל.

יום ההילולא של ר' ברוך אביו של כ"ק אדמו"ר הזקן (תקנ"ב).

מליל ערב יום כיפור ועד סוף חודש תשרי אין אומרים "תחנון", "למנצח יענך" ו"אבינו מלכנו".

אין צורך לטבול קודם הכפרות אם

עורכים אותם קודם בתחילת אשמורת שלישית. אולם אם ישנים בינתיים שינת לילה או אם עורכים את הכפרות בסוף האשמורת - יש נוהגין לטבול, וצריך לומר "ברכות התורה".

המשטרה חוסמת את רחוב פרזידנט לתנועה. אלפי עופות מובאים במשאיות, והקהל הרב רוכש את העופות. אחרי סיבוב העוף מעל הראש ואמירת הנוסח הנהוג - מגישים לשוחט את התרנגול, ומבקשים רשות לכסות את הדם בעפר. מברכים "על כיסוי הדם בעפר", ומכסים את הדם. נהוג להעניק לשוחט סכום כלשהו.

כפרות: "בני אדם - ולשלו" שלש פעמים, ובכל פעם מסובב ג' פעמים, סך הכל מסובב ט' פעמים (היום יום).

ערב יום הכיפורים

ערב יוהכ"פ. בערב יוהכ"פ מחלק אד"ש לכאו"א עוגת "לעקאח" בידו הק' ומברך "לשנה טובה ומתוקה". מחמת ריבוי האנשים במשך השנים, הונהג, שמתחיל בחלוקת ה"לעקאח" כבר מוא"ו תשרי.

בערך בשעה 7-8 בבוקר, יוצא אד"ש מחדרו חגור באבנט ובידו תרנגול ה"כפרות". הרבי מוסרו לשוחט והלה שוחטו בחצר. הרבי מסב ראשו מעט בעת השחיטה. לאחר השחיטה מוסר השוחט לרבי מספר נוצות, הרבי מברך "על כיסוי הדם" ומשתמש בנוצות להסיט את העפר על גבי הדם, וחוזר לחדרו. מדייק לשלם לשוחט מיד עבור השחיטה.

לפני שחרית הולך כ"ק אד"ש למקווה ולאחר מכן תפילת שחרית. לאחר שחרית חלוקת "לעקאח".

מלקות - ע"י השוחט (ע"פ הוראת אד"ש שהמלקות והכפרות קשורים ביניהם) בחדרו לפני מנחה.

לאחר מנחה - "ברכה כללית". בברכה הכללית בשנים האחרונות משלב הרבי בשיחה-ברכה זו גם ברכות מפורטות ע"פ סדר הא"ב: שנת אורה שנת ברכה וכו' ומידי שנה משנה ר"ת של כמה מאותיות הא"ב ע"פ עניינה המיוחד של השנה וכיו"ב.

ע"פ הוראתו מדליקים עבורו ליוהכ"פ שלושה-עשר נרות (ומונחים בשני חדרי ה"זאל" למעלה), בנוסף לנר שהי' מדליק בחדרו. בד"כ לאחר התפילה ואמירת תהילים בליל יוהכ"פ בדרך לחדרו הי' נכנס ל"זאל" להביט בנרות.

עם קרני שמש ראשונות ניתן לראות את אחרוני האחרונים עורכים כפרות. לאחר מנוחה קצרה מגיעים ל-770 ללימוד חסידות בענייני-דיומא לפני תפילת שחרית במנין אד"ש - כרגיל בשעה 10:00.

אין אומרים "מזמור לתודה" אחר ברוך שאמר.

אחרי תפילת שחרית מחלקים הגבאים 'לעקאח' להמוני המתפללים. יש לגשת ולבקש.

ביום זה מרבים בצדקה, וכמו כל דבר ב-770 כאן אפשר לקיים ולצלצל במטבעות אפילו אלפי פעמים. "מרובים צרכי עמך..." - המוני הקופות הממלאות כל שטח פנוי ב-770 תופסים את העיניים. "מקול קשקוש המטבעות בקערות מתפרדים הקליפות".

בסעודות היום אוכלים כפי ב' ימים, כדי לקיים "כל האוכל בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו התענה בתשיעי ועשירי". מי שלא הספיק לעשות זאת בסעודת השחר - ישלים זאת בשעת ה'סעודה מפסקת'.

עם סיום ארוחת הבוקר (12:30) וה'תוועדות של שמחה" - עוד מספיקים מעט מבצעים, 'מלקות' לפני המקווה וכבר הגיעה שעת המנחה - 3:15 במניין של הרבי. כבר כעת 770 מסודר בצורה שונה ומרגישים באויר את יוה"כ. בימת הקריאה ממוקמת מעט מאחור כבראש־השנה, ואת השטח הפנוי תופסים המתפללים.

חשוב לציין כי מנהגו של אד"ש כאשר נכנס לתפילת מנחה - לשים בכל קופה מטבע לצדקה.

מתפללים את תפילת מנחה במחזור, "מאריכים בהתעוררות תשובה מעומק הלב", ואומרים את סדר הוידוי בסוף התפילה (אם שוכחים לומר את סדר הוידוי בתפילת העמידה - אומרים זאת בפ"ע לאחר חזרת הש"ץ).

לאחר התפילה ניגשים לאכול 'סעודה מפסקת' [להעיר, שסעודה זו נאכלת ע"י אד"ש בשתי ידיו הק', בשונה מסעודות אחרות בהם אוכל רק ביד ימינו הק'].

כעת מחליפים את הנעליים הרגילות לנעלי הבד, או נעלים שאין בהם עור. טובלים במקווה בפעם השלישית.

ליל יום הכיפורים

בשו"ע אדמו"ר הזקן מובא שיש לומר עוד הפעם וידוי ו'על חטא' בשעת כניסת הצום. נצל את הדקות שלפני 'ברכת

התמימים' לאמירתם, ולאמירת פרקי התהלים שלפני 'כל נדרי' - קט"ו-קכ"ג.

ליל יוהכ"פ. לפנות ערב ממש, בסמיכות לשקיעת החמה, ברכת הבנים-תמימים.

התמימים, המבוגרים יותר, מצטופפים בשני חדרי ה"זאל" בקומה הראשונה, והצעירים יותר בחצר (במקום הסוכה). עבור הרבי נבנית במה מיוחדת לרוחב ה"זאל" בקיר הצפוני, שם מונח הסטענדער. בשנים האחרונות (לאחר תשמ"ח) הרבי עצמו מדליק נרות שויו"ט וע"כ אמירת הברכה היא ללא רמקול גם ברגעים שלפני כניסת החג.

הרבי נכנס לברכת התמימים לבוש ב"קיטל" וטלית, עולה על הבימה נעמד ע"י הסטענדער ומביט על התמימים בפנים רציניות ביותר. מתכסה בטליתו עד לעינוי הק' וכשהוא אוחז בשתי ידיו בטלית בגובה ראשו הק' ומושך מעט שולי הטלית מראשו לכיוון התמימים הוא מתחיל בקול שקט ורוטט את הברכה עם ברכת כהנים **"וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואל בניו לאמור כה תברכו את בני ישראל אמור להם. יברכך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחנך. ישא ר' פניו אליך וישם לך שלום. ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם"**. ולאחר מכן הברכה המיוחדת בכל שנה. בחלקים מסוימים קולו נחנק מעט מבכי עצור. בברכה זו מפרט במיוחד ברכה להתעוררות תשובה פנימית ולהצלחה בהתמדה ושקידה בלימוד התורה הנגלה והחסידות.

מיד לאחר הברכה יורד לתפילת "כל נדרי".

ל"כל נדרי" נכנס חגור באבנט כ"ק אדמו"ר הצ"צ. במשך יום הכיפורים לובש את המטפחת האדומה המיוחדת לכ"ק אדמו"ר הצ"צ. הקיטל שלובש הוא בגד של כ"ק אדמו"ר

מוהר"ש (ללא כפתורים ועליו רקומים באותיות לועזיות SS ר"ת שמו הק' והמשפחה).

הרבי עולה לבימת התפילה שלו ופותח באמירת תשעת פרקי התהילים. כשמסיים יורד מהבמה כשהמחזור בידו ועומד למטה בסטענדער שע"י החזן. אד"ש מתכבד בס"ת הא' ומקבל לידו את הס"ת הקטן, והחזן מתחיל לומר "על דעת המקום". לאחר ברכת "שהחיינו" מחזיר את הס"ת ולאחר שמחזירין כל הס"ת להיכל עולה הרבי למקומו על הבימה.

לאחר תפילת ערבית נשאר לומר את כל התהילים עם הקהל ולאחר מכן חוזר לחדרו.

גם ביום הכיפורים מרבים באמירת תהלים. מניין התהלים של אד"ש מתקיים לאחרי התפילה ומסתיים לערך בשעה 10:00. אומרים ק"ש שעל המיטה כמו בכל שבת ויו"ט, כשאת "ברוך שם" אומרים בקול.

לפני השינה אומרים את הפרקים קכ"ד-קל"ב שבתהילים. זכור כי יום הכיפורים הוא "שבת שבתון", והטלטול אסור ביום זה. על המחזור שלך להישאר ב-770, באחד התאים (באם יש ברשותך, או שמי שברשותו מסכים לאכסן את שלך בתאו) או במקום מחבוא.

נטילת ידיים בבוקר רק עד פרקי האצבעות. בבוקר השכם, מגיעים ל-770 להספיק ללמוד משהו בחסידות על ענייני יום הכיפורים.

אין מברכים שעשה לי כל צרכי
עד למחר (היום יום).

יום
הכפורים
י' תשרי

שחרית ומנחה. לשחרית נכנס אד"ש בשעה עשר לערך. אינו עולה למפטיר בשחרית.

באמירת "יזכור" ממתין הרבי עד שכל אלו שאינם אומרים "יזכור" יצאו מחוץ לביהכנ"ס וסוגרים הדלתות.

בעת ה"כריעה", תחילה כורע על ברכי וגודלי רגליו, אח"כ על גודלי ידיו ומשתחוה. מסיים את הכריעה לפני שמתחיל החזן ומביט על החזן בעת שהוא (החזן) כורע. לאחר מוסף מכריזים על הפסקה כשעה.

מנחה נכנס לבוש במגבעת וכשעולה לבימה פושטו ומניחו בתא הסטענדער. עולה למפטיר יונה.

מיד לאחר מנחה מתחילים תפילת נעילה.

בשעת פתיחת הארון אומרים את י"ג מידות הרחמים ו"ריבוננו של עולם" של ר"ה ויוה"כ. לקריאת התורה מוציאים את הס"ת של משיח ואת ספר התורה של הקטן של הרבי. יש המשתדלים שלא להרבות בדחיפות ביום זה, ומוותרים על הזכות לנשק את ספרי התורה.

קהל האלפים שומר על השקט, כאשר בחלל בית הכנסת מתפשטת הקריאה במנגינה המיוחדת של הימים הנוראים.

שים לב: בצאתך ל"יזכור" אל תוציא איתך את המחזור לרשות הרבים. בכניסה הראשית - עד לסיום המדריגות, ובכניסה האחורית - עד למחסומי הברזל.

תפילת מוסף ב"בית המקדש שלנו" ואנחנו כורעים ומשתחוים, תיאור העבודה של כהן גדול מעורר יותר מכל את התשוקה והגעגועים לגאולה האמיתית והשלימה. ממש משתחוים רווחים כאן ב-770, ועומדים צפופים ביותר.

המאמצים להתפלל את התפילות למרות הקושי הרב, ממש כמו "חבלי גלות", וכל אחד נושא תפילה בליבו להתגלות המיידית של הרבי מלך המשיח שליט"א, במיוחד ביום כה נעלה ומסוגל להתגלות השלימה והמהירה.

אחרי תפילת מוסף, אומרים את שיעור תהלים היומי, ומוסיפים את פרקים קל"ג-קמ"א.

לאחר התפילה, בשעת ההפסקה מוכרים את העליות של מפטיר יונה לכל המרבה במחיר - למטרות צדקה. כידוע שזו סגולה לעשירות. רבים מנצלים את הזמן ללימוד השיעורים היומיים בחת"ת ורמב"ם.

בסיום ה"הפסקה" מתחילים את תפילת המנחה במנין אד"ש.

נעילה ו"מארש". בכל משך התפילה אד"ש מכוסה בטליתו ופניו אל הקיר המזרחי, ובחיצוניות לא נראה בגופו הק' תנועות מיוחדות, רק מפעם לפעם תנועות קלות וחרישיות.

בתפילת נעילה נראית תכונה מיוחדת, הדבר בולט במיוחד בעידוד הנמרץ לאותם החלקים שמנגן הש"ץ, "הוא אלוקינו", "כי אנו עמך", ובמיוחד לקראת סיום התפילה בעת אמירת "אבינו מלכנו".

הש"ץ עם הקהל שואגים "שמע ישראל" "ברוך שם", ו"ה' הוא האלוקים" בקול אדיר וחזק, והרבי מכוסה בטליתו ופניו אל הקיר. הש"ץ מתחיל את ה"קדיש" וכשמגיע ל"תתקבל", מתחילים כנהוג בשירת "מארש נפוליאון" הידוע.

בתחילה הרבי עדיין רכון על הסטענדער מכוסה בטליתו ופניו אל הקיר, הקהל מתחזק ומתגבר בשירת מארש הניצחון, והרבי מתחיל לעודד בידו הק' בדפיקות על הסטענדער,

תחילה בתנועות איטיות ואט אט מתחזק העידוד ומתגבר בתנועות חזקות ונמרצות ביותר הניכרים בכל גופו הק', ותוך כדי כך מסובב הרבי את פניו הק' לעבר הקהל וממשיך לעודד את השירה האדירה בשני ידיו ובכל גופו הק'. הרבי עולה על (כיסאו ובשנים המאוחרות יותר עולה על) גרם המדרגות שמוצב לשם כך מראש, פניו להבים ומאויימים, והוא מכסה אותם בטליתו וממשיך בתנועות עוז ותעצומות לעודד את הקהל בשירת ה"מארש". לאחר כמה דקות יורד הרבי מהמדרגות וחוזר למקומו הרגיל. לאחר התקיעה עונה הקהל "לשנה הבאה בירושלים" והש"ץ מסיים את הקדיש.

לאחר מכן חובש אד"ש את המגבעת לראשו, מסיים את הט' פרקי תהילים ומיד מתחילים מעריב.

תפילת נעילה מעוררת מחדש את הביטחון: "אבינו מלכנו, חתמנו לחיים טובים, נצחיים ומתוקים, חתמנו לגאולה וישועה!" זועקים יחד - 'שמע ישראל', 'ה' הוא האלוקים', ו-'יחי אדוננו'. לאחר מכן ה'מארש' אותו מעודד כ"ק אדמו"ר שליט"א מידי שנה, כפי ש"נהגו בכמה וכמה קהילות בני ישראל", ושירת "יחי אדוננו" אדירה שנשמעת כאן ברציפות מידי שנה מאז שנת ה'תשנ"ג. אחרי נעילה אומרים את פרקי התהילים המסיימים וחותמים את אמירת ג' הפרקים היומיים של חודש אלול.

תפילת ערבית מתפללים כרגיל, בלי ההוספות הנהוגות בעשרת ימי תשובה.

מפי השמועה: כ"ק אדמו"ר (הרי"צ) נ"ע נהג להבדיל בעצמו במוצאי יו"כ, וכן נוהג אד"ש. חשוב מאוד - גם אם לא הבדלת בעצמך - לא לשכוח לברך את ברכת האש על "נר ששבת".

שירת "ושמחת" נשמעת, והריקודים הסוערים הנערכים בתוך 770 לא נותנים מקום לספק: בוודאי הקדוש ברוך הוא חתם אותנו כולנו בתוך כל עם בני ישראל לכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, כעת אנו שמחים בשמחת הגאולה האמיתית והשלימה, כי תיכף ומיד ממש ימשכו הריקודים בבית המקדש השלישי...

וגם עתה, רגע לפני ההתגלות, אנו מתאמצים ככל יכולתנו להיות ב"דרגא הנעלית" במוצאי יום הכיפורים (כמבואר בארוכה בשיחת שמחת-תורה תש"נ)

לפני האכילה ושת' - נוטלים את הידיים לסירוגין בלא ברכה ושוטפים את הפה. לאחר מכן מתקיים מעמד קידוש לבנה, מכינים את המקום לרבי, ומקדשים את הלבנה מול חדרו הקדוש. "וביקשו את ה' אלוקיהם ואת דוד מלכם" - מעמד זה בנוכחות רבבות האורחים הוא המקום והזמן המסוגלים "להתעקש" להביא ביחד את התגלותו של הרבי מלך המשיח שליט"א.

מוצאי יוהכ"פ. לאחר הבדלה וברכה אחרונה מכריז אד"ש "גוט יום טוב" גוט יום טוב" "גוט יום טוב" (-שלוש פעמים) ובכל פעם מלווה את ההכרזה עם תנועת עידוד חזקה בידו, והקהל עונה אחריו. מתחיל לנגן ניגון שמחה והולך לחדרו מלווה בשירה אדירה של הקהל ובכל אורך הדרך מעודד את השירה.

באם הלבנה נראית יוצא מיד ל"קידוש לבנה" כשעדיין לבוש בטלית וב'קיטל'.

לסעודה שאחר הצום בוצע מלחם משנה, וטובל פרוסת המוציא בדבש.

בלילה זה מתחילים בבניית הסוכה של אד"ש.

בחוף עומדת המשאית מערב ש"ק ושומרת בקירור על הכמויות העצומות של השתיה והאוכל, בתרומת א' הגבירים דקראון הייטס ובארגונו הנמרץ של הרב נחום שיחי' מרקוביץ', מתושבי השכונה, שבמסירות נוטל על שכמו את הארגון מידי שנה בשנה. יישר כוחו.

"כתוב בשולחן ערוך ש"מתחילין מיד במוצאי יום הכיפורים בעשיית הסוכה", אשר אף על פי שרואים שרוב היהודים (ואני בתוכם) אינם נזהרים בזה במעשה בפועל - הרי, יוצאים ידי חובת ענין זה גם על ידי הדיבור בזה (ובלימוד הלכות סוכה)" (מדברי אד"ש, מוצאי יוה"כ ה'תש"נ).

יום זה נקרא "בשם השם" ("דעם גט'ס נאמען") ומקדימים להתפלל בו. על כן התפילה היום מתחילה ב-9:55, במקום ב-10:00. שיחות אד"ש ליום זה משנים תשמ"ט-תש"נ ועוד כפי שנדפסו במקומן - שופכות אור על שם היום "בשם השם".

ממכתב כ"ק אד"ש, מחרת יוה"כ"פ תשי"ב: . . סיפור כ"ק מו"ח אדמו"ר: פעם למחרת יוה"כ"פ נכנסתי אל כ"ק אאזמו"ר הרה"ק [כ"ק אדמו"ר הרש"ב נ"ע] ואשאל אותו: ומה עתה? ויענני: עתה ביחוד צריך לעשות תשובה ("איצטער ער שטדארפן תשובה טאן") [להשלמת הבנת הנ"ל - ראה המכתב כפי שנדפס בשלימותו בהוספות לכרך י"ד בלקוטי שיחות, עמוד 400].

ביום זה מתקיימים הסדרים ביתר שאת, בלימוד הסוגיות בנושאי חג הסוכות. לימוד מעמיק של שיחות ומכתבי אד"ש לימים אלו, כהכנה לקראת ימי חג הסוכות מתוך תנופה מחודשת ובשמחה יתירה, יעניק מימד אחר לימים אלו ב-770.

ערב שבת קודש.

למרות ההתוועדויות שנמשכו אמש עד שעה מאוחרת - 770 מלא בתמימים ואורחים הלומדים בסדר חסידות בוקר. סדר זה של יום שישי הוא "סדר של הרבי", והתמימים מתאמצים להתייצב בו בזמן.

פרשת האזינו. יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר המהר"ש - "לכתחילה אריבער". אד"ש מורה להדליק נר בחדרו, נוסף לחמשת הנרות שבעמוד התפילה. תפילת קבלת שבת מתחילה כארבעים וחמש דקות לאחר הדלקת נרות.

'לכתחילה אריבער' - אף יום לא עובר סתם כך ב-770, ובפרט יום זה שנושא את שמו של בעל הפתגם שאד"ש הטביע בחייו של כל חסיד. היום יש ללמוד מתורתו של הרבי מהר"ש, וללכת בדרכו זו אשר הורנו נצח סלה ועד בכל

הפרטים - במחשבה, דיבור ומעשה, כמתאים לחסיד בדור השביעי.

"המאמר הראשון דפרשת האזינו שאמר אדמו"ר מהר"ש בהתחלת נשיאותו הוא דבור המתחיל 'הצור תמים פעלו' תרכ"ז - וכדאי ונכון שילמדוהו במשך המעת-לעת דיום ההילולא, או על כל פנים בימים שלאחרי זה, אבל בקשר ליום ההילולא" (משיחת ש"פ האזינו ה'תשנ"ב).

תפילת שחרית כרגיל בשעה 10:00.

תפילת מוסף מיד לאחר קריאת התורה, בסיום התפילה מכריז הגבאי על זמן תפילת המנחה, וכמו-כן על התוועדות קודש של הרבי מלך המשיח שתתחיל בשעה 1:30.

שעות אחר-הצהריים של שבת קודש מנוצלים להתוועדויות של שמחה עם המשפיעים וזקני החסידים הנמצאים ב-770, ובפרט לכבוד יום י"ג תשרי, "לכתחילה אריבער", מתוך קבלת החלטות טובות בהנוגע לפועל ממש - לקבלת פני משיח צדקנו, עד לזמן תפילת מנחה עם אד"ש.

בין מנחה למעריב מתקיים "סדר ניגונים" רבתי בחלקו האחורי של בית המדרש 770. תפילת ערבית במנין אד"ש - בזמן צאת השבת. אין אומרים "ויהי נועם" ואתה קדוש".

ערב שבת קודש, ערב חג הסוכות.

אוירת החג הממשמש ובא שולטת בכל. סוכתו של הרבי מלך המשיח עומדת במלא הדרה, הרחוב כולו מלא בדוכני ד' המינים, והתמימים - יושבים ולומדים את

הסוגיות החדשות בעניני חג הסוכות בחיות רבה מתוך הקבצים המהודרים.

היום שוב חוזר המראה המרנין של עשרות חסידים שבאים אל המלך. המוני תמימים, אברכים ומשפחות שלא הספיקו להיות בימים הנוראים אצל הרבי - מגיעים עכשיו לימים מלאי שמחה, "להיראות" ברגל, ומתוך אמונה עצומה ובווערת שבודאי גם "לראות" בעיני בשר ממש את הרבי מלך המשיח שליט"א, בעזרה של בית המקדש השלישי.

האורחים הנוספים שמגיעים בימים אלה מתקבלים על הצד הכי טוב כקודמיהם שנחתו עד היום - הצוות המסור של 'הכנסת אורחים' עומל שעות רבות על מנת להספיק ולהכשיר עוד ועוד דירות.

ערב חג הסוכות. מברק. לקראת חג הסוכות שולח אד"ש מברק ברכה לכל מרכזי אנ"ש ברחבי תבל. לשון המברק לחג הסוכות ה'תשנ"ג: "שבתא טבא ויומא טבא וימי זמן שמחתינו דישמח ישראל בעושיו וישמח השם במעשיו, ולהמשיכם בכל השנה כולה, ותהא שנת ניסים".

כמו כן שולח מברק מיוחד עבור משתתפי ה"הקפות שניות" בירושלים עיה"ק. ומברק (בנוסח) מיוחד עבור משתתפי ההקפות שניות בכפר חב"ד (נחה"ח) ועוד.

בחירת האתרוג. בי"ג תשרי בערב, לאחר תפילת ערבית, בוחר אד"ש אתרוגים. האתרוגים (מקאלאבריא) מונחים על שולחן בגן עדן התחתון ואד"ש בוחר מהם אתרוגים לעצמו וכן עבור החלוקה למחר.

רוב הפעמים מדייק אד"ש להשתמש באתרוג עם פיטם. נראה שמקפיד בעיקר על ה"גידול" של האתרוג (אף עם יש בו מעט "פלעקן" (נקודות שחורות)).

בחירת הלולב. את הלולב ההדסים והערבות (לעצמו ועבור החלוקה) בוחר לאחר שחרית. בודק את ראש הלולב. ומדייק ששדרת הלולב תהיה ישרה. בשנת תשנ"ב בחר לעצמו ארבעה לולבים.

מדייק שלא תהיה בו קליפה (הנקראת "קארע" או "פאסט"). בשנת תשנ"ד, אחד מהלולבים שהכניס המזכיר היה עם "קארע", ומיד נענע בראשו לשלילה על אותו לולב.

תשלום על הד' מינים. מקפיד לשלם עבור הד' מינים לאחר החג דווקא.

חלוקת ד' מינים. בערב חג הסוכות, לאחר שחרית, מחלק כ"ק אד"ש ד' מינים לנציגים ממדינות שונות, לחברי המזכירות, ל"זוכה בגורל" וכו'.

הד' מינים נמצאים על שולחן בגן עדן התחתון, ואד"ש עומד בפתח חדרו הק' כשהדלת פתוחה, ומביט בכאו"א הבוחר לעצמו מהמינים המונחים על השולחן. לאחר שבחרו המינים, עוברים על ידו ומברך כאו"א "ממשיך זיין אלע המשכות על כל השנה". כאו"א מקבל לולב, אתרוג, שתי ערבות ולפחות

חמשה הדסים. בשנת תשנ"ב הורה לתת שלושה הדסים נוספים. חלק מקבלים רק הדסים.

מקפיד מאוד שתהיה רשימה מדוייקת ומפורטת מי צריך לקבל, ורק הם יכנסו.

קבלת אתרוגים מכפר חב"ד. משלחת של תושבי כפ"ח מכניסה מאתרוגי כפ"ח לחדרו של הרבי (ובשנים המאוחרות יותר - בגן עדן התחתון), והרבי מברכם בברכה מיוחדת (כמו"כ מקבל אתרוגים מאנשי ירושלים).

אגידת הלולב. עד שנת תשמ"ט אוגד לולבו בעצמו בסוכה המיוחדת עבורו שבחצר 770. בלולבו 36 הדסים.

את הלולב עבור הרבנית (ועד שנת תשכ"ה - גם עבור אמו הרבנית חנה) מוסר לאוגדם עבורו.

לאחרונה מוסר לאגוד עבורו שני לולבים.

מורה שיאגדו עם כל לולב 36 הדסים (ח"י מימין וח"י משמאל) ושתי ערבות (בשנת תנש"א מסר חמש ערבות, באם אחת לא תהיה טובה).

הורה למי שאוגד עבורו את הלולב להכין את כל הטבעות לפני שמתחילים לאגוד. ולכרוך קודם שתי הכריכות העליונות שעל גוף הלולב ולאחר מכן את שלושת הכריכות התחתונות שעל המינים.

בכל פעם מעורר לקצץ מעט מתחתית הלולב (בעבר היה מורה כן גם בקשר לערבות).

את הלולבים אוגדים בסוכה הגדולה שבחצר 770.

פעם אחת ראו שאת הנותר בטבעת אחר האיגוד חתך אד"ש בסכין חדה על אחת מדפנות הסוכה.

בדרך כלל, משתמש באותו אתרוג (ולולב) כל החג (בשנת 'הקהל' תשמ"ח, החליף אתרוג (כמעט) כל יום. בשנת תשנ"ב החליף לולב).

במשך ימי הסוכות מוציא את הלולב לסדר ההדסים והערבות ולחזק את הטבעות.

במשך החג (בדרך כלל ביום ב' דחול המועד), מוסר שיחליפו את ההדסים והערבות.

אד"ש משתמש בקופסת קרטון פשוטה עבור האתרוג.

אינו מניח את הלולב בנייר כסף, או מגבת וכיו"ב.

הסוכה. עבור אד"ש נבנית הסוכה המפוארת בחצר הקדמית של 770 (מול חדר המזכירות), בה משתמש לברכת הלולב; ולאחרונה - סוכה אחת בתוך הבניין בסמוך לחדרו, ביציאה מגן עדן התחתון בקומת העזרת-נשים (גג הבנין נפתח במיוחד עבור כך). בסוכה זו משתמש בעיקר לסעודות החג וכן בחול המועד. בערב החג מוסיף ענף קטן להסכך שעל הסוכה. בהיכנסו לסוכה בודק אם הוסר כיסוי הגשמים שעליה.

ככל ערב שבת ויום טוב - יוצאים כל התמימים ל"מבצעים". בערב חג הסוכות מרבין בצדקה. לגבי התפילין שלך - הקפד לקחת אותם למקום מבטחים. סגולה נפלאה לאיבודם היא להשאיר אותם ב-770 לשבוע הקרוב, אם בכלל.

מי שברשותו ד' מינים אוגד אותן היום בסוכה. רבים מהתמימים אוגדים בסוכה של 770 בדווקא. אם תגיע לסוכה תוכל גם אתה לעזור בכריכת המינים ל"מבצעים" בימי חג הסוכות.

ליל א' דחג הסוכות

ברכת הלולב. את הברכה על הלולב עושה אד"ש בסוכה המיוחדת עבורו (בחצר הקדמית של 770).

השיחות ושמחת בית השואבה. החל משנת תשמ"א, בכל לילה מלילות החג, לאחר תפילת ערבית והכרזת "גוט יום טוב" (מתחיל מלילה הראשון), אומר אד"ש שיחה מיוחדת בה מבאר עניין האושפיזין שבזוהר והאושפיזין החסידיים של אותו הלילה, ומעורר על גודל עניין השמחה בשמחת בית השואבה. בכל לילה מורה להוסיף בשמחה על הלילה הקודם.

עד לשנת תשנ"ב נאמרה שיחה זו מעל בימת התפילה של הרבי (גם בשבת ויו"ט) מהקצה המערבי שלה, שם מוכן סטענדר נוסף. בשנת תשנ"ב (בלילי היו"ט והשבת) אמר שיחה זו כשהוא עומד על בימת ההתוועדות ולפעמים על גבי הבימה הרגילה.

כמה פעמים מעורר הרבי שינגנו ניגון שמח לפני השיחה, ומעודד בחוזק בידו הק' ולאחר מכן נאמרת השיחה.

עם השיחה הק' (שבכל ערב) נפתחת שמחת בית השואבה. לאחר השיחה פורץ הקהל בניגון שמח וכ"ק אד"ש מעודד בחוזק, וממשיך לעודד ביציאתו, והשמחה והריקודים ממשיכים ללא הפסק עד אור הבוקר ובימי חול המועד בליווי כלי זמר.

המנהג הוא - על פי הוראת הרבי - שהשמחה והריקודים ממשיכים מ-770 לרחובה של עיר, ובמשך הלילה הם מתקיימים ברחוב "קינגסטון" פינת "מונטגומרי" (בין הרחובות "אמפייר" ל"קראון"). אלפי יהודים מכל האזור

והשכונות הקרובות באים להשתתף בשמחה והריקודים האלו.

ביקור האורחים בסוכה. בלילה הא' נוהג לבקר את האורחים הסועדים בסוכה הגדולה שבחצר 770. הסוכה מלאה מפה לפה, וחברי הוועד של "הכנסת אורחים" מפלסים דרך ומלווים את הרבי. הרבי ממשיך ללכת לאורך כל הסוכה עד הדופן הדרומית, שם עולה על מדרגות ואומר שיחה מיוחדת (בדרך כלל מקשר גם עם המעלה דהכנסת אורחים).

הסעודות. כשמברך "לישב בסוכה" – מביט על הסכך.

טובל פרוסת "המוציא" בדבש, ובסוף הסעודה טובל שלוש חתיכות חלה במלח שלש פעמים.

הקהל העצום, שהתעבה בימים האחרונים לרגל חג הסוכות, מכריז ג' פעמים בקול "הולך וגדל": "גוט שבת, גוט יום טוב". הגבאי מודיע על "שמחת בית השואבה" שתתקיים ברחובה של עיר, ברחוב קינגסטון פינת מונטגומרי.

סוכת האורחים מלאה הלילה בתמימים ואנ"ש המקפידים להגיע לכאן בלילה הראשון של חג הסוכות, על פי מנהגו של הרבי להגיע ולבקר את האורחים בסוכתם בלילה זה.

סעודת יו"ט בסוכה. קידוש של יו"ט - מברכים "לישב בסוכה", ומביטים על הסכך.

ידוע ומפורסם מנהג ליובאוויטש שלא לשתות אפילו מים חוץ לסוכה, עד ליל שמחת-תורה.

שים לב: בלילה הראשון מברכים 'לישב בסוכה' ואח"כ 'שהחיינו', ובלילה השני קודם 'שהחיינו' ואח"כ 'לישב

בסוכה'. בברכת שהחיינו בקידוש בלילה הראשון חשוב לכוון על הסוכה.

יש לציין בסוכה בכל יום את האושפיזין ואת האושפיזין החסידיים - רבותינו נשיאינו.

בהתאם להוראת אד"ש להרבות בשמחה, עוד לפני חצות מתחילים הריקודים ברחוב, אט אט מגיעים עשרות ומאות התמימים ואנ"ש ומוסיפים חיות, שירה ושמחה. מי שלא ראה זאת - לא ראה שמחה מימיו: עד השעה 6:00 בבוקר - "לא טעמנו טעם שינה" - רוקדים ורוקדים כמה שאפשר. בסיום הריקודים פונים אל עבר 770 מתוך שירה וזמרה, נחים קמעה ומתכוננים לתפילת שחרית עם אד"ש.

לאחר תפילת מעריב - מודיע הגבאי אשר מחר מסביבות השעה 7:00 בבוקר יהיה ניתן לברך על הלולב המוכן לכ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח - במקום המיוחד לזה בסוכת 770.

יום טוב ראשון דחג הסוכות.

אושפיזין: אברהם־הבעל שם טוב.
ברכת הלולב. את הברכה על הלולב עושה אד"ש בסוכה המיוחדת עבורו (בחצר הקדמית של 770).

בברכתו על הלולב משתמש אד"ש

בב' אתרוגים. תחילה מברך ומנענע הד' מינים עם אתרוג מקאלאבריא ולאחר מכן מנענע שוב עם אתרוג מארץ ישראל.

בבואו לביתו במשך החג, היה מנענע פעם נוספת בלולב של הרבנית.

מסירת הלולב לציבור. כ"ק אד"ש מוסר את ד' המינים שלו לקהל על מנת לברך עליהם.

עד שנת תשכ"ה בירך הקהל בסוכתו של הרבי ובנוכחותו, ומיני אז – מוסרו לשליח (בסוכתו) שיעבירוהו לקהל.

כשמוסר את הלולב עבור הקהל, אומר לשליח (הממונה) שזהו "מתנה על מנת להחזיר".

הברכה על ד' המינים של הרבי נעשית לאחרונה בסוכה הגדולה שבחצר האחורית של 770 (בין 770 והספריה), בסמוך לבריכת ה"תשליך", בחדרון קטן (בתוך הסוכה) שנבנה במיוחד עבור כך. התור לברכה מתמשך מרחוב "יוניון".

הד' מינים נשארים עבור הקהל עד סמוך ל"הלל", ואז הם מוחזרים לרבי לבימת התפילה.

זמן מה לאחר התפילה שוב מוסר הרבי את הלולב לכמה שעות.

ביום ראשון דחג הסוכות ה'תשנ"ב, לאחר שבירך אד"ש על לולבו, שאל "היכן מברך הקהל", ואמר ש"רוצה לראות את הקהל כשהם מברכים על הלולב ביום הראשון", ואז פנה בעצמו כשהלולב בידו ל"חדרון" הנ"ל שבסוכה, ועמד שם בכל העת שקהל האלפים בירך על לולבו. כ"ק אד"ש עמד במקום כשבע שעות רצופות (!), ובמשך כל הזמן עמד כשהוא מביט ובוהן בתשומת לב מיוחדת כל אחד ואחד בעת הברכה ונענוע הלולב. הרבי עונה "ברוך הוא וברוך שמו" ו"אמן", ומפעם לפעם העיר למברכים. רק לאחר מכן התפללו שחרית.

הלל, הנענועים והושענות. כנ"ל, לקראת סיום חזרת הש"ץ מוחזרים הלולב והאתרוג לרבי. לפני "הלל" מוציא הרבי את האתרוג מהקופסא, בוחנו ומניחו מגולה לצד הימני של הסידור. נוטל את הלולב בודק ראש הלולב ושדרתו ובוהן ההדסים והערבות ומסדר אותם מעט.

בעת אמירת ה"הלל" אוחו בידו את הלולב לבדו, חוץ מזמן הנענועים שלוקח בידו גם האתרוג.

מעודד את הניגונים שמנגן הש"ץ בעת התפילה ובמיוחד ב"הלל", והקהל משתתף בניגון.

בעת הנענועים (ב"הלל") פניו למזרח, הלולב בימינו והאתרוג בשמאלו (כשנוטל האתרוג מסובבו ובודקו קודם). מחבר הלולב לשליש העליון של האתרוג, מצמידם לחזה ומתחיל בנענועים.

בכל פעם בסיום "הולכת" הלולב לפני "הבאתו" – מנענע ומרעיד מעט את הלולב ומחזירו לחזו.

מיסב מעט ראשו (וחלק גופו העליון) לכיון הרוח שמנענע. כשמנענע למערב (לאחוריו), בכל נענוע פונה בכל חלק גופו העליון לצד ימין ובפעם השלישית בתנועה חדה יותר.

בין הנענוע ב"אנא" הא' ו"אנא" הב' – מניח האתרוג לרגע ומיד נוטלו שוב ומתחיל "אנא" הב'.

באמירת "הושענא", האתרוג מונח על הסטענדער ורק כשיורד להקיף הבימה נוטלו לאמירת הושענות. להקפת ה"הושענא" יורד ללא הסידור, אוחו הלולב והאתרוג בשתי ידיו ומצמידם לחזו, וכך מסובב בימת הקריאה כשהחזן הולך לפניו. כשאד"ש מסובב הבימה משתתף בהקפה מנין מצומצם, ורק לאחר שמסיים הרבי את ההקפה, מקיף הקהל.

לאחר שמסיים את ההקפה עולה לבימת התפילה שלו, מסיים את תפילת הושענות, ופונה לקהל כשהלולב והאתרוג בידו ומביט בקהל כשמקיפים את הבימה וממתין כך עד לאחר שיסיימו להקיף (כרבע שעה). כשמסיימים, מעודד לנגן "הושיעה את עמך" עד שחוזרים ספרי התורה לארון הקודש.

רק לאחר שמחזירים הס"ת לארון, מניח הלולב והאתרוג מידי על הסטענדער.

כשיוצא מהתפילה, הלולב והאתרוג בשמאלו – את הלולב אווחז בכף ידו הק' ואת האתרוג מצמיד בידו לגופו ומעודד בידו את השירה.

עם שחר לאחר הכנה מתאימה, מקווה, ברכות ולימוד חסידות - ניגשים התמימים ואנ"ש ונעמדים בתור בסוכת 770, ומזדרזים לברך על הלולב המוכן לרבי שליט"א. כמובן שלא אוכלים דבר טרם קיום המצווה, כנהוג.

מברכים "על נטילת לולב", "שהחינו".

בלולב המיועד לאד"ש מברכים ומנוענעים נענוע אחד, את שאר הנענועים מקיימים - איש איש בלולבו שלו.

את הלולב לוקחים מהסוכה בסביבות 10:30. הלולב חוזר לאחר התפילה - לתועלת המאחרים.

רצוי לאכול "מזונות" שלפני התפילה בסוכה מיד לאחר נטילת הלולב, כדי שברכת "לישב בסוכה" תהי' גם על נטילת הלולב.

תפילת שחרית מתחילה בזמנה, כשמכל רחבי קראון-הייטס מגיעים אנ"ש ל-770 ובידיהם הד' מינים - כולם

מתייצבים קמי' מלכא. השתדל להיצמד לא' ממכירך בשעת התפילה (באם לא קנית) וכך יהיו לך גם ד' מינים להלל ולהושענות.

לאחר הלל מוצאים ספרי התורה להושענות - אל בימת הקריאה. המילים המיוחדות מדברות אל הלב החסידי. "הושענא אבן שתיה, בית הבחירה . . דביר המוצנע, הר המוריה . . עליית שבטים" - יום שבו כל ההושענות מדברות על בית המקדש, ותיכף נזכרים בשיחת "בית רבינו שבבבל", בה הרבי מבאר את גודל מעלת 770, ובפרט בתקופה האחרונה בה מתרבה כמות המגיעים לבית חיינו בשנת 770, עפ"י הגימטריא של "בית משיח - 770 - פרצת", ורוצים כבר להיות בבית המקדש השלישי... "זמן הכי זכאי בנוגע לגאולה".

כרגיל - מאות ס' ואילך מקיפים את ספרי התורה שעל הבימה.

מיד כשמסתיים 'כתר' מתחילים להרגיש צפיפות אדירה - עקב המעבר המהיר של הכוהנים והלוויים ליטול את ידיהם. "שאו את ידיכם קודש וברכו את השם", ברכת הכוהנים את העם היא חלק בלתי נפרד ממצוות 'עליה לרגל'.

הקהל הרב מפנה שביל מיוחד לכוהנים, ונשמעת הנעימה של "ברכת כוהנים" - כפי שמקובל במסורת שזהו הניגון מבית המקדש. כך נאה וכך יאה, לנגן ניגון קדוש זה בבית המקדש של זמן הגלות, שתיכף יתחבר לבית המקדש השלישי...

לאחר התפילה וסעודת יו"ט - יוצאים התמימים

ל"מבצע לולב" ברחבי העיר, על-פי הוראתו של אד"ש. מן הסתם תהיה מפת העיר תלויה בכניסה ל-770, כמו בראש-השנה.

חלק מהתמימים חוזר ממש עם חשיכה. חשוב לא לשכוח להגיד לכל אחד "מתנה על מנת להחזיר" (אגב - לא רק ביו"ט, אלא גם בחול המועד!).

גם ביום מברכים לישיב בסוכה אחר קידוש ולא אחר המוציא (היום יום).

סעודת החג נערכת מתוך שמחה מיוחדת. שותים רביעית יין (בנוסף על כוס הקידוש) ואוכלים בשר שמן בכדי להוסיף בשמחת החג, שמצטרפת לשמחה הגדולה על גודל הזכות לשהות במחיצת אד"ש ביום נעלה זה.

בתפילת ערבית של מוצאי שבת ויום טוב אומרים "אתה חוננתנו" ו"עלה ויבוא".

בקידוש הלילה: שהחיינו ואח"כ לישיב בסוכה (היום יום).

שיחותיו הנפלאות של אד"ש על האושפיזין נלמדות בכל-פה ועל ידי כל חסיד בימים אלו. ידע בסיסי בתוכן הפנימי והרוחני של כל "אורח" שמגיע לסוכה והקשר ביניהם יעניק לך (ולסביבתך...) הסתכלות נכונה יותר על חג הסוכות. קונטרס "מעייני הישועה" משנת תשנ"ב נמנה על רצף "השיחות האחרונות" לעת-עתה, ועדיפות עליונה ללימוד קונטרס זה מידי יום ביומו.

יום-טוב שני דחג הסוכות.
אושפיזין: יצחק אבינו והמגיד
ממעזריטש.

יום ב' דחג הסוכות. ברכת הלולב.
את הברכה על הלולב עושה אד"ש
בסוכה המיוחדת עבורו (בחצר
הקדמית של 770).

הקהל הרב מפנה שביל מיוחד לכוהנים, ונשמעת
הנעימה של "ברכת כוהנים" - כפי שמקובל במסורת שזהו
הניגון מבית המקדש. כך נאה וכך יאה, לנגן ניגון קדוש זה
בבית המקדש של זמן הגלות, שתיכף יתחבר לבית המקדש
השלישי...

בתפילת ערבית של מוצאי היום טוב אומרים "אתה
חוננתנו" ו"יעלה ויבוא".

א' דחול המועד. אושפיזין: יעקב
אבינו ואדמו"ר הזקן.

חול המועד סוכות. בחול המועד
מתקיים ב-770 כינוס ("ראלי")
ל"צבאות ה'". אד"ש מדבר לפני
הילדים ומחלק להם צדקה.

לאחר הברכה על הלולב של
אד"ש מתפללים כרגיל בשעה עשר, ויוצאים למבצעים. גם
בחול המועד מקפידים על שתיית רביעית יין, כחלק ממצוות
שמחת החג. כמה וכמה מקפידים גם על אכילת בשר.

בימי "זמן שמחתנו" מוסיפים בלימוד פנימיות התורה, ובמיוחד ביום השלישי של החג - יום זה, א' דחול המועד" - שכן הוא היום של יעקב אבינו ואדמו"ר הזקן, שענינם הוא תורה, ובמיוחד פנימיות התורה.

בכלל, כל יום מימי חג הסוכות צריכה להיות הוספה בלימוד בתורת ה"אושפיזין", ובמיוחד בתורת ה"אושפיזא" של יום זה.

אנשים מכל גווי הקשת זורמים למקומות הריקודים עם ליל. מפלטבוש, בורר-פארק, וויליאמסבורג - מגיעים ורוקדים, כל בני ישראל, כאיש אחד בלב אחד, מתוך שמחה עצומה. חשוב מאוד להתייחס אליהם ביחס של קידוש ה', כמו גם לכל המבקרים הבאים להתרשם מממלכת ליובאוויטש-שבליובאוויטש.

תוכל להציע להם להשתתף באחת מעשרות ההתוועדויות המתקיימות ברחבי השכונה - בסוכות אנ"ש ו"כל דכפין" בהם מתקיימות התוועדויות "שמחת בית השואבה". זו ההזדמנות לדבר - אחרי "לחיים" משותף - בדברים היוצאים מן הלב אודות הגאולה האמיתית והשלימה על-ידי הרבי שליט"א תיכף ומיד. וכבר נאמר: "חזקה על תעמולה שאינה חוזרת ריקם".

בא' מימי חול המועד סוכות תתקיים "ועידת צעירי אגודת חב"ד העולמית" ב-770, כמקדמת-דנא.

ב' דחול המועד. אושפיזין: משה רבינו ואדמו"ר האמצעי.

על פי הוראת אד"ש, ביום זה מוסיפים ללמוד ענין חדש בתורה, שלא למדו עד עתה, בהתאם לכך שיום זה הוא יומו של משה רבינו, וכל אחד ואחד שייך לזה.

הערה "טכנית": בימים אלו מערך הדירות של הכנסת אורחים-אש"ל עלול לעבור שינויים וכדומה. אנא - עקוב אחר המודעות של הכנסת אורחים אודות הדירות, המעבר מהדירות, וכו'. וודא שהמקום בו אתה ישן אינו עומד לפינוי לדירה אחרת בעוד מספר ימים.

ג' דחול-המועד. אושפיזין: אהרן הכהן ואדמו"ר הצמח צדק

יום זה, כקודמיו, ובפרט שזהו יום שישי מנוצל לעשיית "מבצעים" עם כל ה'שטורעם' - נטילת ד' מינים, שיחה עם יהודים על התחזקות בקיום התורה והמצוות לקבלת פני משיח, ופרסום נבואת הגאולה ש"הנה זה משיח בא".

את השעות הפנויות מנצלים ללימוד שיחה של אד"ש על חג הסוכות או את קונטרס "הלכות של תורה שבעל פה שאינן בטלים לעולם" משנת תשנ"ב, או לסידורים אישיים.

**שבת
קודש
כ תשרי**

שבת חול המועד.

ד' דחול המועד. אושפיזין: יוסף
הצדיק ואדמו"ר המהר"ש.

ליל הושענא רבה - מוצ"ש

השמחה והריקודים ממשיכים
ברחובה של עיר, אך הפעם רק עד
חצות לילה, אז שבים כולם ל-770 לאמירת התהלים.

ליל הושענא רבה. לאחר תפילת ערבית מכניסים לחדרו
הק' י"ג אגודות של "הושענות", בכל אגודה חמש ערבות
כרוכות בעלי לולב. הרבי בוחר מהם שתי אגודות (עד שנת
תשמ"ח - שלוש אגודות), ומשלם עבורם מיד.

בליל הושענא רבה הרבי אומר ה"תיקון לליל הושענא-
רבה" וחומש דברים בסוכה. מביאים לפניו התפוח עם
דבש המחולק ע"י הגבאים ואוכלו בסוכה. לאחר מכן נכנס
לאמירת תהילים עם הקהל.

לאחר חצות, בשעה 1:00 לערך, נכנס הרבי לאמירת
תהילים בציבור. בכניסתו מעודד השירה. בדרך כלל, אומר
מתוך ספר תהילים. בשנת תשנ"ב אמר מתוך "תיקון".

בשנים תנש"א ותשנ"ב אמר אד"ש את התהלים בעמידה.
הלילה, ליל הושענא רבה, בשונה מהלילות הקודמים
- הריקודים נפסקים מוקדם יחסית - בשעה אחת לערך.
למרות הזמן הקצר שישנו - משתדלים לשמוח כמה שיותר,
בהוספה על הימים האחרונים ולהשלים את החסר באופן של
"מועט המחזיק את המרובה", היות שיום זה הוא "הושענא

רבה", וכשם היום - כן העבודה בו: להרבות בכל העניינים הקשורים ליום זה, אם בשמחה, ואם בלימוד ותפילה.

את אמירת כל ספר דברים משתדלים לסיים עד תחילת הריקודים, כדי להספיק גם לרקוד וגם לעמוד במנהגי היום. הרבי אומר שלכל יהודי נותנים כוחות ביום זה להספיק את כל הדרוש.

בשעה אחת מגיעה תהלוכה ענקית ומרשימה מריקודי שמחת בית השואבה, על מנת לומר תהילים עם אד"ש, ואלפי חסידיו.

אחרי כל ספר יש לומר "יהי רצון" המיוחד להושענא רבה, ונדפס בסוף ספר התהלים.

בסיום המניין מחלקים הגבאים תפוח בדבש לכל המתפללים. שתהיה שנה טובה ומתוקה. באכילת התפוח הטבול בדבש יש ליטול ידיים כמו לסעודה רק בלי ברכה אפי' אם לא נוגעים על היד (דבר שטיבולו במשקה' לפי שיטת אדה"ז).

הושענא רבה. אושפיזין: דוד המלך ואדמו"ר הרש"ב יום הושענא רבה. לתפילת שחרית מגיע אד"ש בשעה היעודה כשהערבות בסידורו.

בבכל ימי הסוכות, מעודד בכניסתו את השירה בחוזק ומרץ מיוחד, וגם בעלייתו לבימה ע"י ה'סטענדער' ממשיך לעודד.

לקראת "הלל" מגיע הלולב לרבי והרבי מסיר את שתי הטבעות שעל הלולב.

לאחר "הלל" יורד מהבימה כשבידו הד' מינים וההושענות, נעמד ע"י ה'סטענדער' המוכן לכך לימין החזן, וכנ"ל - מסובב הבימה כשהד' מינים בידו ללא הסידור.

לאחר אמירת ההושענות מעודד בחוזק (כשהלולב בידו) כשמנגנים "הושיעה את עמך". לאחר מכן מניח את הד' מינים על ה'סטענדער', נוטל את הערבות (מפריד את הערבות זו מזו), מרכין את עצמו וחובט קלות חמש פעמים בקרקע מימינו, מניחן לשמאלו על הרצפה ואומר ה"יהי רצון".

לאחר התפילה מוסר שוב את לולבו עבור הקהל שיברכו עליו, והפעם מברכים גם קטנים שתחת בר מצווה, ולאחר מכן גם נשים.

לאחר שחרית מחלק "לעקאח" לאלו שעדיין לא קבלו. בחלוקה זו מקבלות גם הנשים.

בדרך כלל, חלוקת ה"לעקאח" בהושענא-רבה היא מפתח הסוכה. בשנת תשנ"ב התקיימה החלוקה מפתח חדרו הק'.

עם בוקר מתמלא רחוב קינגסטון במוכרי ערבות למנהג "חביטת ערבות" לאחר 'הושענות'.

בספר-המנהגים כתוב: "אין מנהגנו לאחל איש לחברו בהושענא-רבה "גמר חתימה טבא", "פתקא טבא" וכיוצא בזה" (אולי - כדי שלא לשנות מהנהגת שאר ימי חול-המועד). אבל, בשנים האחרונות הזכיר זאת הרבי, ואף אמר זאת כאיחול פעמים רבות בהתוועדויות יום זה.

לאחר שחרית עם אד"ש יוצאים כרגיל - למבצעים.

לאחרי התפילה - כאשר הלולב ניטל בפעם האחרונה, מאפשרים גם לנשים וילדים לברך על הלולב של הרבי.

היום עורכים סדר וניקיון ב-770, לאחר כל "ההושענות" שנחבטו הבוקר, לאחרי הימים שחלפו ולקראת ה'הקפות' של שמיני-עצרת ושמת-תורה, אשר על כן מתקיימת תפילת מנחה עם אד"ש - ב'זאל' הקטן בשעה 3:15, כבכל יום.

בסעודות היום - טובלים פרוסת המוציא בדבש, אבל על השולחן שמים גם מלח.

בשעה חמש לערך, נפתח 770 וביכולתך לחזות בבימתו של אד"ש, כשמעליה בימת קריאת התורה, ועליהם למעלה ה'סטענדער' והכיסא.

הפירמידות ניצבות בצד ימין של 770 (כשמאחוריהם נבנה בשנים האחרונות "פרוזדור" מיוחד המיועד לתור לנשק את ספר התורה של אד"ש) ובמזרח - הילדים. החלק המרכזי ב-770 ריק מספסלים, ומתמלא אט אט בבחורים ואברכים, שאינם עייפים מהימים האחרונים, ובכוחם עוד ללכת בתהלוכה, ולרקוד אחר כך כל הלילה.

כבערב ראש השנה - בלובי המבוא ל-770 תלויים רשימות ענק של בתי הכנסת ומפת ניו-יורק, להולכים ל"תהלוכה" ביום שמיני עצרת לשמח ולשמח עם יהודים בשמחת החג ובשמחת הגאולה האמיתית והשלימה. תוכל לראות את שמות האחראים על המקומות ועל בתי הכנסת - כבר מעכשיו.

ליל שמיני עצרת

בסיום התפילה נהנים האורחים מסעודה כיד המלך אותה תורמים בכל שנה, ובפנים השמחה נמשכת ונמשכת

- ארבעים ושמונה השעות עליהם דיבר הרבי הרש"ב שיש לשאוב בדליים את השמחה לכל השנה - מנוצלים כראוי!

יושבים בסוכה גם בשמיני עצרת ולכן הקידוש והסעודות הם בסוכה בלבד. אין מברכים 'לישב בסוכה' ו'הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת'.

לפני ה'הקפות' אומרים "לחיים גדול", כדי שריקודי ההקפות יפעלו את פעולתם כראוי, מתוך שמחה אמיתית וברצון גלוי.

ליל שמיני עצרת. בליל שמיני עצרת נכנס לתפילת

מעריב בשעה היעודה, בדרכו מעודד השירה באופן מיוחד וממשיך לעודד גם על הבימה. כשמגיע למקומו, מניח הסידור על הסטענדער, מסתובב אל הקהל ומעודד בחוזק רגעים מספר ולאחר מכן מתחילים תפילת מעריב. מעודד ביותר את הניגונים של הש"ץ, והקהל משתתף בניגונים בהתלהבות מיוחדת. לאחר התפילה חוזר הרבי לחדרו (בשנת תשנ"ב הייתה שיחה מיוחדת לאחר מעריב).

בין התפילה להקפות – הפסקה של כשעה לעשיית קידוש.

בשעה 9:00 לערך מגיע הרבי להקפות. הרבי נכנס כשסידורו בידו והקהל פורץ בשירה אדירה, הרבי מעודד בחוזק, ובאופן מופלא נפתח שביל צר לאורך כל הדרך, שתוך שניות נעלם והיה כלא היה...

הבימה עליה עומד הרבי מוגבהת הרבה יותר מהרגיל, הרבי עולה לבימה וממשיך לעודד בחוזק.

בפסוקי "אתה הראת" מכובד הרבי בפסוק ראשון ואחרון. כל משך אמירת הפסוקים עומד הרבי ע"י הסטענדער ופניו

אל הקיר, את הפסוקים שמקריא ("אתה הראת" ו"כי מצינן") מכריז בקול אדיר וחזק בניגון הידוע.

אמירת פסוקי "אתה הראת" חוזרת על עצמה שלושה פעמים, הרבי מכריז (כנ"ל) את הפסוק הראשון והאחרון, ולאחר כל פעם שמסיים את הפסוקים, פונה לקהל, מתחיל ניגון מסויים, ומעודד את הקהל בידי הק' בתנועות נמרצות ביותר.

לפעמים מוסיף לאחר הפסוקים את הפסוק "והיה זרעך . . ופרצת".

לאחר אמירת "אתה הראת" - הקפות. להקפה ראשונה ושביעית משתתף הרבי ב"הקפה" כשבידו ספר התורה הקטן.

בהליכתו להקפה (הראשונה והשביעית), העומדים בקירוב לשביל בו הולך הרבי, מנסים לנשק הספר תורה. יש המבקשים ברכות מיוחדות והרבי עונה להם.

ההקפות מתקיימים במרכז 770, שם מותקנת בימה גבוהה, הרבי עולה לבימה והספר תורה בידו, מקיף את הבימה פעם אחת עם כל אלה שהתכבדו להקפה. לאחר אמירת נוסח ההקפה, מתפנים המכובדים (להקפה) לצדדים. מתחילים את ניגון ההקפות הידוע, הרבי עולה לבדו על חלק הגבוה שבבימה, שם רוקד בהתלהבות מיוחדת כשהוא מגביה מעט ומניף הס"ת שבידו ומסתובב על מקומו לכל הכיוונים, כך שלכל הקהל בכל הצדדים ישנה הזדמנות מסויימת לראות את פני הקודש של הרבי בעת הריקוד עם הס"ת.

עם סיום הריקוד מנשק הרבי לס"ת, חוזר למקומו

לבימה הקבועה (ברוח מזרחית דרומית), ועומד על יד הסטענדער שלו. שם נשאר לעמוד בשאר ההקפות (עד ההקפה השביעית).

בעת אמירת הפסוקים של ההקפה - פניו אל הקיר, כשהקהל מתחיל את הניגון של ההקפה פונה לכיוון הקהל ומעודד את השירה והריקודים.

בהקפה שביעית שוב עולה להקפה כנ"ל.

להקפה הראשונה והשביעית מנגנים בקביעות את ניגון ההקפות של רלוי"צ. בשנת תנש"א, התחיל הרבי להקפה הראשונה ניגון "ופרצת", ולשביעית - "זאל שוין זיין די גאולה" ללא המילים (ניגון ה"יחיי"); ובשנת תשנ"ב, להקפה הראשונה התחיל הרבי ניגון "ופרצת" ו"ניעט ניעט ניקאווא".

לאחר שמחזירים הס"ת אומרים "עלינו" בניגון הידוע מהקעמפ'ס והרבי מעודד. כך גם ב"אל תירא", "עוצו עצה" ו"אך צדיקים". לאחר סיום התפלה מברך הרבי "גוט יום טוב" ופותח בשיר מסויים. והקהל ממשיך בשמחה והריקודים למשך זמן.

ביום שמיני עצרת לאחר מנחה הולכים ל"תהלוכה".

בשעה 9:00 לערך מתחילים ההקפות. הגבאים נעמדים בקידמת 770 ומכריזים "אום אתה הראת - אין די ערשטע מאל (בפעם ראשונה)!! איז מען מכבד כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח שליט"א!" כך מכבדים את הרבי שליט"א בפסוק ראשון ואחרון, ובהקפה הראשונה והשביעית.

מנהג חב"ד, בהוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א, להוסיף את הפסוק "והיה זרעך . . ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה . .".

שעה ארוכה אחרי סיום ההקפות עוד רוקדים ורוקדים, השמחה עולה על גדותיה. מרגישים כאילו כל התשרי'ס מכל השנים הצטרפו יחד, ואנו רוקדים - ורוקדים, מצרפים עוד יהודי למעגל, ומבקשים: רבי היגלה נא, זה הזמן וזה המקום!

שים לב: בשנים האחרונות הגבאים מפרסמים רשימה עם ניגונים, כאשר לכל הקפה מוקדש ניגון אחר, ע"מ לשמור על הסדר יש להקפיד על הציות לרשימה זו, כך שלא יוצר מצב בו כל בחלק מ-770 מנגנים ניגון אחר.

שמיני עצרת. האושפיזין:
אדמו"ר הריי"צ נ"ע

בתפילת שחרית אומרים הלל
שלם. במוסף מתחילים לומר "משיב
הרוח ומוריד הגשם".

השתדל לאכול היטב ולשתות
כמות מספקת של מים. אחר הצהריים יוצאים ל"תהלוכה.
אתמול חולקו ב-770 הקונטרסים המדברים אודות
מעלתה של התהלוכה, והיום בשעה 1:30 כרגיל יוצאים
הראשונים לברונקס. מהלך שש שעות כל צד, על אף ואולי
מפני המרחק הרב, יוצאים מידי שנה מספר רב של בחורים.
דבר שאי אפשר לספר ולתאר. גאר גאר מורא'דיקע. דור
השביעי, דור של מלך המשיח.

הקפד מאוד לברר אצל אלה שהלכו בשנה שעברה על
מרחק ההליכה וזמן ההליכה, השתדל להעריך את עצמך

ולא ללכת למקום שבו תיפול למעמסה על שאר הצועדים. להולכים למרחק רב מומלץ לנעול נעליים מתאימות.

כמו כן יוצאות תהלוכות לרחבי ברוקלין, קווינס ומנהטן. בכל מקום אליו מגיעים הבחורים הם יוצרים שמחה גדולה, ומסבירים בכל מקום - על פי אותיותיו - את מעלתו של בית חיינו והשוכן בו, ועל הזכות הגדולה לשמוח בשמחת החג.

השתדל ללכת עם הקבוצה באופן מסודר ולהישמע להוראות. אם הגעתם מבעוד יום - ניתן לאכול בתוך הסוכה. בערב אפשר לאכול מחוץ לסוכה, אך חשוב להקפיד על קידוש כבכל יו"ט. בשמיני עצרת קודם השקיעה נכנסים לטעום משהו בסוכה כדי "להפרד" ממנה.

אין אומרים ה'יהי רצון' ביציאה מן הסוכה (היום יום).

ליל שמחת תורה. בליל שמחת תורה בשעה היעודה נכנס אד"ש לתפילת ערבית, כשהוא מעודד את השירה. הקהל קטן מאוד (וברובו זקנים וילדים), כיוון שרוב הקהל ב"תהלוכה".

בשעה 9:00 מתחילה ההתוועדות. בהתוועדות נוהג הרבי לבאר את פסוקי "אתה הראת".

בניגונים שבין השיחות מעודד את השירה ביותר, ופעמים נעמד מלוא קומתו ומוחא כפיו במרץ מיוחד כשהוא רוקד על מקומו.

משיחה לשיחה גדל קהל המשתתפים בהתוועדות מאלה החוזרים מהתהלוכה. לקראת סיום ההתוועדות, קרוב לחצות, מתעניין הרבי האם חזרו כולם מהתהלוכה ואז מסיים את ההתוועדות.

לאחר ההתוועדות - הפסקה קצרה, ולאחריה - ההקפות

כנ"ל.

בליל שמחת-תורה נמכרים פסוקי "אתה הראת" לטובת שיבת תומכי תמימים והרבי מתכבד בכל פסוקי "אתה הראת" בפעם הראשונה. בפעם הב' והג' - מתכבד רק בפסוק ראשון ואחרון.

בצאתו מבית-הכנסת לאחר ההקפות - כנ"ל בשמע"צ - מתחיל ניגון שמח ומעודד נמרצות לכל אורך הדרך, והקהל ממשיך בהשמחה ובריקודים עד אור הבוקר.

מסתבר שדווקא ההולכים למרחקים מגיעים מוקדם יותר. כך פוגש אתה בכניסה ל-770 עשרות תמימים ששבים ממרוצה על-מנת לשמוע את ההתחלה של ה"אתה הראת", וב"ה, הצליחו להגיע.

שוב מוכרים את העליות לטובת מוסד אחר של אד"ש, ובניגון הידוע של ההקפות, זה על כתף זה ממשיכים לרקוד, עד סוף האשמורה האחרונה של הלילה. בין לבין הולכים לאכול סעודת חג, הפעם תחת קורת גג, בבית אחד מהמשפחות בקראון-הייטס.

כ"ק אדמו"ר (הריי"צ) נ"ע הורה שעל כל אחד לעשות קידוש בשמח"ת כי ה"שהחיינו" הוא על התורה ובזה לא שייך להוציא ידי חובה.

בשנים האחרונות מתחילים לומר את פסוקי "אתה הראת" דליל שמח"ת ב-770 בשעה 10:30 בערך (יש לעקוב אחרי הכרזת הגבאים), פסוקי "אתה הראת" נקראים באריכות יחסית כך שניתן לחזור מה'תהלוכה' ולהספיק להגיע לתחילת ההקפות בזמן.

שמחת תורה. ה'אושפיזין' בתור בעל הבית: כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

יום שמחת תורה. ביום שמחת

תורה נמכרים פסוקי "אתה הראת" לטובת "מרכז לענייני חינוך". הרבי

מתכבד באמירת כל פסוקי "אתה הראת" בפעם הא', ובפעם הב' והג' - רק בפסוק ראשון ואחרון.

להקפות מסובבים שלוש וחצי הקפות, ולאחר-מכן מתחילים בניגון ההקפות והרבי רוקד עם הס"ת כנ"ל בליל שמיני עצרת.

לאחר הקפות - קריאת התורה. רוב המתפללים מקבלים עליה במניין הרבי ומצטרפים ממקומותיהם.

בקריאה זו אינו עולה למפטיר. הרבי עולה ל"חתן בראשית", ומקריאים לעליה זו גם את חותנו - כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע. לעליה זו מעלים את כ"ק אד"ש בשמו המלא.

כשעולה ל"חתן בראשית" אוחז ה"עצי חיים" בטליתו (שלא כבכל השנה, והוא כמנהג כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע).

כשמחזירים הס"ת מעודד שירת "שישו ושמחו".

שלושת ספרי התורה: של הטנקיסטים, של משיח ושל הרבי שליט"א מוצאים לקרה"ת. המנהג המקובל הוא כי כל המתפללים יעלו לתורה ביום זה. בתחילה עולים כל הכהנים, הלויים, הישראלים, ועוד. בקש בעליה המתאמת מאחד מחברין העומד לידך שיעלה אותך, כמקובל, וברך ממקומך את הברכות.

לחתן בראשית מעלים את כ"ק אדמו"ר הריי"צ, ובפעם

היחידה בשנה מעלים בשמו הק' את כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, כבכל שנה.

"וזאת הברכה" - חזק חזק - "בראשית ברא אלוקים". חותמים את ספר משנה תורה והתחלתו של ספר האבות, ספר המתאר את מסירות נפשם של חסידים הראשונים בעבור כנסת ישראל שבכל הדורות.

סעודת יו"ט. מנצלים את הרגעים שנותרו להוסיף בשמחה וריקודים, עד כלות הנפש לגאולה ולבית המקדש.

התוועדות שמחת-תורה

לפנות ערב - התוועדות. להתוועדות זו נוטל ידיו ומברך על חלה.

בהתוועדות זו נוהג הרבי להזכיר אודות תקנת לימוד שיעורי החת"ת, משתתף ב"כינוס תורה" ע"י שמבאר עניין מסוים בנגלה במיוחד עבור זה, ומורה להכריז על כינוס תורה שיתקיים במוצאי שמח"ת. את החלה ומי השתיה שנותרו מההתוועדות מוסר למארגני ה"כינוס תורה" על מנת לחלקם להמשתתפים.

לאחר ההתוועדות - ברכת המזון, תפילת מעריב, הבדלה ולאחר מכן חלוקת כוס של ברכה.

נוהג להכריז "ויעקב הלך לדרכו".

לקראת תפילת מנחה מתחילים לסדר את ה'זאל' להתוועדות קודש של הרבי שליט"א מלך המשיח.

ההתוועדות של שמחת-תורה מכילה בתוכה גם את כל האורחים שהגיעו לחג הסוכות ושמחת-תורה, ולא היו כאן

בהתוועדות הגדולה של ראש השנה, ו-770 מלא ועמוס מצד-לצד לעיפה בתמימים, אנ"ש, אורחים ותושבי השכונה, שעומדים זה-לצד-זה באחוות רעים אל מול אבינו מלכנו.

נקודת ההתבטלות של כולם מורגשת בגלוי, ופרץ הרגשות מתבטא בשירה העזה והאדירה של הניגונים, ובעיקר - בשירת ה"יחי" ששוברת מחיצות. מנגנים את ניגוני הרביים אחד אחרי השני, כשבסוף: "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!".

בשם כל החסידים מודיעים על התגלותו המהירה והשלימה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, שיבוא ויגאלנו תיכף ומיד ממש. זעקת ה"אמן" נשמעת מפיות כולם, כל אחד מתעורר ברגעים אלו להבטיח את התמסרותו המלאה לכל ענייני אד"ש, ובראשם העניינים המיוחדים אודותם מעורר בהתוועדות שמחת תורה, כמו תקנת לימוד החת"ת ו"קרבן השנה" וכמובן בענייני משיח וגאולה.

במוצאי שמחת תורה מכריזים "ויעקב הלך לדרכו" - לדרך השנה החדשה בקיום התורה והמצוות מתוך שמחה וטוב לבב, ובעיקר, כהכנת עצמו וזולתו וסביבתו לקבלת פני משיח צדקנו - כ"ק אדמו"ר שליט"א.

איסרו חג. בכ"ד תשרי אומר אד"ש 'קדיש' על אמו זקנתו הרבנית רחל ינובסקי (נהרגה על קידוש ה').

ביום זה מתקיים - בהוראת הרבי - כינוס תורה, ולאחריו מחלקים למשתתפים מהחלה וממי השתיה שנותרו מההתוועדות.

לאחר שמחת תורה מתקיימת "יחידות כללית" לאורחים שיחיו. ה"יחידות" מתחלקת לארבעה חלקים: לאורחים, לתלמידי הישיבות, לחתנים וכלות ולבר (בת) מצוות.

היום יתקיים "כינוס תורה" ב-770. הכינוס מתקיים בהוראת אד"ש, ובטח תשתתף בו לנחת-רוחו ולזירוז התגלותו.

בימים אלו מזיזים את תפילת מעריב לשעה רבע לשבע - עקוב אחרי ההכרזות.

שוב חוזרים לשגרה. נצל ביותר את הימים שאתה נשאר ב-770 עד למועד הנקוב בכרטיסך ללימוד באופן של 770... ובכלל - להפנים את האוירה הכללית בהתוועדויות, כתיבה לרבי שליט"א, והחלטות טובות להוספה ב'התקשרות' בכל הלבושים - מחשבה, דיבור ומעשה.

סדרי הלימוד ממשיכים כרגיל, בניצול הזמן והימים האחרונים ב-770 על ידי התמימים שעדיין נשארו, ועל ידי אלו שנשארים עד אחרי שבת בראשית.

הערב יתקיים כינוס "צאתכם לשלום" לאלפי האורחים - התכנית המלאה תפורסם בעז"ה. בהמשך לכינוס תתקיים הלילה התוועדות מרכזית.

אחרי תפילת שחרית יוצאים ל"מבצעים" ברחבי פלטרין של מלך. התמימים המבוגרים ישמחו לקחת איתם כח אדם נוסף שיסייע בעבודת הקודש.

שבת בראשית - שבת מברכים עם היכנס השבת מרגישים הכל את גודל היום, וכפי שנעמדים בשבת בראשית כך הולך כל השנה.

סדר חסידות מתחיל בשעה 8:00. בבוקר בשעה 8:30 לערך יאמרו את כל ספר התהילים במנין של אד"ש. למרות העייפות - חבל לפספס את השבת החשובה שכוללת בתוכה את כל פרטי העבודה של החודש האחרון, המלא ומושבע כל-כך במועדות וימים טובים.

באמצע תפילת שחרית נמכרים ה"מצוות" הרבות של 770 לכל המרבה במחיר, לעיתים אלו רגעים ארוכים מנשוא, אך זמן זה מתאים להשקיע את הראש בשיחותיו של אד"ש בענייני 'הקהל' או "דבר מלכות" תשנ"ב לש"פ בראשית.

התוועדות קודש של אד"ש מה"מ מתחילה "כאשר יהיו מוכנים" - בערך חצי שעה אחרי סיום התפילה.

עזרה ראשונה, בטיחות וביטחון

• עזרה ראשונה מוגשת על ידי האחראים על ה'הצלה'.
מס' הטלפון: 718.387.1750 (דוברי אנגלית או יידיש).

• מטעם ארגון "אש"ל - הכנסת אורחים" ממונים תמימים אליהם ניתן לפנות בכל בעיה רפואית באם יש צורך: בעז"ה בתחילת תשרי יתלו רשימות עם שמות התמימים האחראים על עניני הרפואה מטעם "אש"ל הכנסת אורחים". במקרה הצורך יש לפנות אליהם והם יסייעו ככל האפשר.

• ה'שמירה' דאג"ש בשכונת המלך טלפון: 718.221.0103.

• עליך לשים לב טרם חציית כביש: אף אם אתה מיהרת והספקת לעבור, לאו דווקא שהבחור או הילד שרץ אחרך - יספיק. מלבד זאת ששאר התמימים לומדים מהתנהגות פיזיה זו. מחובתך אפוא לעבור רק כאשר הרמזור מאפשר זאת.

• נקודה נוספת למחשבה: ישנם העוברים את איסטערן-פארקווי באמצעו לכיוון המקווה ב749, ומנצלים את השטח הריק בין הכבישים להמתנה להתרוקנות המקום ממכוניות. באחת השנים היה בחור מה'קבוצה' שעשה זאת, ובנס גלוי הוא ניצל מפגיעת רכב של מכבי האש ששעט במהירות רבה על הנתבי. לניידת לא הייתה אפשרות לעצור, ואילו הוא - חזר לאחוריו ונשם לרווחה.

• באם זכית ובני משפחתך הצעירים הגיעו גם למלך, יידע אותם אודות זאת. אגב, הנהגים בניו יורק משלמים סכומי עתק לחברות הביטוח מידי חודש, כך שאין הם מאיטים! כאשר הם רואים הולך רגל החוצה במקום שאינו למעבר!

האשמה על פגיעה בהולכי רגל מוטלת בדרך כלל על הנפגע, כיוון שהכביש הוא מקום מסוכן בלאו הכי.

• הוא הדין לעניין ה'סאבוואי' [=רכבת תחתית]. **לידיעתך:** הפס השלישי והעבה על מסלול הרכבת מכיל כמות של 600 וואלט. די בכמות זו כדי להפוך אדם גוש פחם תוך שניות. **התרחק** מהפס הצהוב, **ובדוק** לאן אתה נוסע, **וכיצד** הדרך בחזור.

• בשעות הלילה **לא מומלץ כלל להסתובב לבד** במקומות רחוקים ואפלים, ובפרט ברחובות בהם אין נוכחות יהודית גדולה, בהליכתך למקומות אלו, אם בכלל, השתדל למצוא חברותות לדרך.

קניות

• אחת הסוגיות המורכבות ביותר במהלך החודש אצל הרבי שליט"א, היא "סוגיית" הקניות. מומלץ להקדיש יום אחד בלבד לקניות ובו לרכז הכל. לא טוב להסתובב במקומות שלא־מתאימים לתמים בתומכי תמימים להסתובב בהם. אשר על כן קונים רק בשכונת המלך, ואם זה קצת יקר - אז משלמים יותר.

• מנסיון, **הרבי שליט"א עוזר בצורה גשמית** לכל מי שצריך זאת. יגיע כפיך ולא ראשך בחולצות ובסוגי המצלמות למיניהן. בהצלחה.

כללי "עשה" ו"אל תעשה" לאירוח בשכונת הרבי - באווירה נעימה

אורחים יקרים...

פותחים בברכה: ברוכים הבאים לחצרות קדשנו!

אין מילים לתאר את ההערכה הגדולה שחשים כלפיכם אחיכם תושבי שכונת קראון הייטס. הם שמחים לראותכם מידי שנה עולים לרגל, מעריכים את ההקרבה והמסירות שלכם, ויודעים שהקרבתם הרבה מאוד על מנת להגיע לכאן - הן סכומים גדולים של כסף להשגת הכרטיס, והן שעות של השקעה ולימוד במבצעי "דור דעה".

בשעה שבקהילות רבות לא יודעים כיצד מקיימים "הכנסת אורחים" בפשטות - שמחים המארחים שלכם לקיים מצווה נעלית זו, במובן הכי פשוט של המילה: להכניס לבית אורח, שבדרך כלל לא מכירים אותו, ולספק לו את כל צרכיו למשך חודש שלם. הם עושים זאת בשמחה מיוחדת, כי בכך זוכים הם לקיים את אחת המצוות החשובות בתורה, עליה נאמר שגדולה היא מקבלת פני שכינה.

משנה חשיבות מייחסים המארחים שלכם אליכם, שהרי יודעים הם על היחס המיוחד של הרבי לאורחים. זוכרים הם את ההשתתפות של הרבי בהוצאות הכנסת אורחים, את החלה וה'משקה' שהעביר עבור האורחים, ואף את השתתפותו בדמי הטיסה של האורחים. הם יודעים שהרבי

התייחס אליכם כאל אורחיו האישיים, ויותר מכך: כבנים השבים אל שולחן אביהם - ורוצים להתייחס אליכם בהתאם. אולם לאידך, עליכם האורחים לזכור, שרוב המארחים שלכם הם אנשים העובדים קשה לפרנסתם, ועובדים קשה על מנת לספק לכם את צרכיכם בכבוד ובשמחה. כאמור, הם מעוניינים לארח אתכם ועושים זאת בשמחה, אבל כאשר מארחים במשך חודש שלם, עלולים להיווצר מצבים לא נעימים שעשויים להעיב על שמחת האירוח.

בשורות הבאות, ליקטנו כמה כללים של "עשה" ו"לא תעשה", על מנת לחסוך את אותם מצבים בלתי-נעימים, הן לאורחים והן למארחים. אנו תקווה שתקבלו את הדברים ברוח טובה, ותייהנו מאירוח מושלם במשך חודש החגים.

כללי "עשה"

- המארחים שלך הזמינו אותך לארוחת שבת? השתדל להיענות להזמנה. תחשוב איזה תחושה עלולה להיות למארחים שלך, כאשר הם מארחים אותך בביתם למשך כל החודש, אך בליל שבת נאלצים לאכול לבדם, ללא אורחים, כי אתה בחרת ללכת למקום אחר...

- אתה מתארח לסעודת שבת באחד מבתי השכונה? בין אם אלו המארחים שלך, ובין אם אלו קרובי משפחה - הם מעוניינים שהאורחים יוסיפו חיות רוחנית לשולחן השבת. המארחת טרחה להכין עבורך שלוש מנות - שלם לה לפחות בחזרת שיחה אחת של הרבי, ומה טוב - גם סיפור מרתק ששמעת לאחרונה. את השיחה, מיותר לציין, הכן היטב קודם

השבת, כדי שייהנו מהחזרה שלך, לא פחות ממה שאתה
נהנה מסעודת השבת...

• אכלת בבית מארחך? הורד את הצלחת מהשולחן, ושאל
את המארחת במה אפשר לעזור עוד, בהגשת המאכלים
וכדומה. אם המארחים אומרים שאין צורך בעזרה - השתדל
להתנהג ב'טקט', ונסה להבין האם הדברים נאמרו מתוך
נימוס, אך בוודאי ישמחו אם תמשיך לעזור, או שאולי מדובר
במארחים שאוהבים לשמור על סדר מדויק וחוששים
שעזרתך תסתיים דווקא באי-סדר מבחינתם. במקרה כזה,
הכבד ושב על כסאך...

• מתארח בבית עם ילדים קטנים? הצע למארחיך
להעסיק את הילדים. לשמור על הילדים בבית, לקחת אותם
ל-770, או לצרף אותם ל'מבצעים' (כמובן ופשוט - רק
ברשות ההורים).

• הגעת לבית בשעת לילה מאוחרת? שמור על שקט
מוחלט עוד בטרם הגעת הבית, ועל אחת כמה וכמה לאחר
שנכנסת לבית. לעיתים, אורחים מגיעים בשעות לילה
מאוחרות ומפטפטים עם חברים כאילו מדובר באמצע היום,
והמארחים שכל כך דאגו לך, שיהיה לך מקום לישון - מגלים
שבגללך, הם אינם יכולים לישון! אם מארחיך לא ציידו אותם
במפתח הבית - הקפד להגיע בזמנים הנוחים למארחיך, ואל
תנקוש בדלת ביתם לאחר חצות הלילה, רק בגלל שרצית
להיות בהתועדות...

• השתמשת בשירותים? בין אם מדובר בבית מארחים,
ובין אם מדובר בדירה של הכנסת אורחים - הקדש דקה
נוספת לפני היציאה, הבט סביבך וודא שהאזור נקי לחלוטין.

קח נייר טואלט, ונקה את האסלה. מיותר לחלוטין לתאר את הרגשתם של המארחים, אם ייכנסו לשירותים וימצאו שעליהם לנקות אחריו...

• גילית תקלה? אם אתה מתארח אצל תושבי השכונה, דווח על כך מייד לבעל הבית, ואם אתה מתארח בבית הכנסת אורחים - דווח מייד לאחראי מטעם "הכנסת אורחים".

• יצאת מהחדר? כבה את האור. מחירי החשמל עלו מאוד בתקופה האחרונה, ואם תצא מהחדר בבוקר ותשאיר את האור דולק, המארח שלך (או "הכנסת אורחים") ישלם על כך מכיסו.

• אכלת משהו, קנית משהו? את השקית השלך לסל האשפה. בין אם אתה מתארח אצל משפחה, ובין אם אתה מתארח בבית הכנסת אורחים - יהיה נעים יותר, לך ולמארחיך, כאשר החדר והכניסה לבית יהיו נקיים תמיד.

• יצאת מהבית? נעל היטב את הדלת אחריו, גם אם יצאת 'רק לחמש דקות'. דלת פתוחה קוראת לגנב, ואתה לא רוצה לשמוע שמישהו לא רצוי ביקר בבית בהעדרך, וגנב את הארנק שלך, או חמור מכך - של מארחיך!

• נכנסת לקניות באחת מחנויות השכונה? אמץ לעצמך את סגנון הדיבור הנהוג בארצות הברית, ופנה אל המוכר בנימוס, וללא הרמת קול. אין מצוה מן התורה להתנהג כאן כמו שהינך מורגל במקומך, בצורה שמשכנעת שלא להעניק את העזרה הדרושה במקום הדרוש... שים לב לכך גם כאשר אתה צועד ברחוב, והשתדל להאחיב שם שמיים בפי יהודים ושאינם בני-ברית כאחד.

• "אוכל חסיד ו... הולך חסיד". בשעת הליכתך ברחובות

השכונה הקפד על מראה מתאים כיאה לבנו של הרבי שליט"א. שער בנפשך כי לפתע הרבי יתגלה, ויראה אותך כך ברחובות "כאן ציוה"...

אהבת ריעים ודיבוק חברים הם מדרכי החסידות, אך בלכתך ברחוב, שים לב שחבורתך אינה תופסת את כל רוחב המדרכה ואינה מאפשרת לאחרים להשתמש בה.

• שמור על הגיינה ונקיון. דאג להתקלח בכל יום חול, ולהחליף בגדיך לנקיים. כמו"כ אחרי פעילות מייזעת (כגון תהלוכה וכיו"ב) רצוי להחליף לכה"פ גופי' וחולצה. מארחיך שמחים לראותך, אך אין צורך להעיב על השמחה בנוכחות ריחות בלתי נעימים.

• התארכת בבית משפחה? מנהג העולם להשאיר מתנה צנועה למשפחה עם כרטיס תודה וכמה מילים אישיות. זאת יכולה להיות מתנה צנועה, אבל היא מראה על תשומת לב וחשיבה על המארחים שלך, וזה שווה יותר מהכל...

כללי "לא תעשה"

• הגעת עם מזוודותיך לבית בו אתה מתארח? אל תשאיר את המזוודות לרגע אחד ללא השגחה, מחוץ לפתח הבית. אתה עשוי לגלות שברגע אחד איבדת את המזוודה שלך לנצח - לטובת הגנב התורן... כנ"ל גם ב-770: לצערנו בשנים האחרונות היו כמה וכמה מקרים של גניבת חפצים ב-770, במיוחד של תפילין, אבל לא רק. שמור קשר עין עם החפצים שלך, כדי שתוכל להמשיך ולחזיקם בהישג יד.

• התמקמת בבית מארחיך? אל תסתובב להם "בין הרגליים". שים לב לשמור על הפרטיות שלהם. כמה שתמעט

בשהותך בביתם (למרות ההרגשה הנעימה שהם משתדלים להעניק לך....) - מוטב.

• הגיע זמן ארוחת ערב, ואתה בבית מארחיך? אל תשאל אם אפשר להצטרף לארוחה. בתוך כל הבלגן של תשרי, מעוניינים רוב המארחים לשמור על התא המשפחתי הקטן, והם מעדיפים לאכול את ארוחות היום-יום בחיק המשפחה. בנוסף: המארחים שלך יודעים שיש מטבח של "הכנסת אורחים", שמציע שלוש ארוחות ביום, עם שפע של אוכל, והם לא לוקחים אותך בחשבון של ארוחות בימות החול. אל תעמיד אותם במצב בלתי-נעים, ובימות החול אכול במטבח של "הכנסת אורחים".

• מעניין לעניין באותו עניין: המארחים שלך מוציאים ממון רב על מנת לארח אותך במהלך החודש. הם משלמים מאות דולרים על סעודות החג הגדולות, ורבים מהם אף תורמים ל"אשל הכנסת אורחים", ומשתתפים באירוח שלך בכל החודש. משום כך, כאשר הם עוברים ב-770 וניגש אליהם בחור עם בקשה "תוכל להביא לי דולר לארוחת בוקר", הם לא מבינים מי בדיוק צריך להתבייש - הם או הוא... שלא לדבר על כך שלפעמים הם נאלצים לשמוע את הפנייה הזאת מעשר בחורים שונים, בתוך חמש דקות... קצת כבוד עצמי לא יזיק, ואם מישהו רעב - שיגש לחדר האוכל של הכנסת אורחים.

• המארחים שלך ביקשו ממך להביא שלושה בחורים לסעודת שבת? אל תביא יותר אורחים מהמספר שאמרו לך. אתה עשוי לחשוב ש"עוד כמה אורחים לא יזיק", אבל לבעלת הבית עשויה להגרם אי-נעימות גדולה, שבפעם הבאה תרתיע אותה מלבקש ממך להביא אורחים...

• בהתיישבך לסעודה, התבונן סביבך כמה אנשים אוכלים (וקח בחשבון שעשויים להגיע עוד כמה) ומה מונח על השולחן. כשאתה לוקח לצלחתך, חשוב האם לקחת כמות שתשאיר מספיק לכולם. לפעמים מגיעים יותר אורחים מהצפוי, אל תבייש את בעלת הבית שטרחה בכדי שכולם יוכלו לטעום ממעשי ידיה, ולא רק אתה.

• גם אם מארחיך אמרו לך להרגיש בבית, לפני שאתה לוקח מדבר תבשיל, מאפה, שתי' (מלבד מי ברז) או ממתק הנמצא בבית, שאל אם תוכל לקחת. ייתכן שבדיוק התבשיל או המאפה שחמדת מיועד לארוחה מסויימת, הממתק או השתי' עבור הילד שצריך אותו וכו'.

• יש לך חשק לעזור למארחים בבישולים? בדרך כלל, המטבח הוא הממלכה האישית של המארחת, והיא מאוד לא אוהבת שמישהו זר נכנס לממלכה שלה. חפש לך רעיונות אחרים לעזרה. כמובן שאם תקבל פנייה ישירה של המארחת, ביוזמתה, לסייע - עזור לה בחפץ לב.

• יש לך בגדים שזקוקים לכביסה? גם אם אתה מתארח אצל משפחה, אל תבקש מעקרת הבית לכבס עבורך את הבגדים. אם תבקש, לא יהיה נעים לה לסרב, והיא תעשה עבורך את הכביסה, אבל תישאר עם טעם מריר מהאורח שמטריח כל כך את מארחיו...

את הכביסה תוכל לעשות בעצמך, באחת מחנויות הכביסה הבאות: רחוב אלבני, בין אמפייר ללפרץ; רחוב טרוי בין יוניון לפרזידנט; רחוב קינגסטון פינת ניו-יורק עוו; רחוב קינגסטון פינת מייפל, ורחוב קינגסטון בין לינקולן לסג'ונס. זה יעלה לך דולרים בודדים למכונת הכביסה והייבוש, ותוך

שעה תוכל לסיים עם הכביסה. אם אתה בחור צעיר - כדאי שתלך יחד עם בחור מבוגר ממך, שהתנסה בכך בעבר.

• השתמשת בשירותים? אל תשליך לאסלה פסולת שעלולה לגרום לסתימה. לידיעתך: חוץ מנייר טואלט וטישו - כל דבר אחר עלול לגרום לסתימה. צנרת הביוב בניו-יורק אינה רחבה במיוחד, וכל לכלוך שאינו מיועד להתפרק בשירותים - עשוי לגרום לסתימה. אתה בוודאי לא רוצה שמארחיך, או אש"ל הכנסת אורחים יאלצו לשלם 150 דולר לאינסטלאטור על מנת לתקן מה שאתה קלקלת. כמובן שאם קרה ואירעה סתימה - דווח על כך מייד לבעלי הבית, ואל תשאיר להם הפתעות...

• מעוניין להיפגש עם בני משפחתך לאחר התפילה? הרדיוס הקרוב ל-770 אינו מתאים להתאספות והתקהלות, ובמיוחד לא של בני משפחה. אם בכל זאת הגעתם לכאן קבוצה מגובשת ו/או בני משפחה ופגישה דו-יומית נחוצה - השתדלו לערוך את ה"הקהל" הנוכחי במרחק של לפחות רחוב אחד מ-770.

•

אנו תקווה שקראתם את הדברים ברוח טובה, ותעשו הכל על מנת ליהנות מאירוח מושלם במשך חודש החגים - הן עבורכם, והן עבור המארחים.

ובזכות הכנסת אורחים, שגדולה מקבלת פני שכינה - נזכה תיכף ומיד ממש לקבלת פני משיח צדקנו, בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, מלך ביופיו תחזינה עיניך!

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יה"ר שיראה הרבה נחת רוח מבניו - התמימים בפרט,

משלוחיו, חסידיו, וכלל ישראל - בכלל

ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו

וישמיענו צורה חדשה מפיו

בגאולה האמיתית והשלימה

תיכף ומי"ד ממ"ש

...

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד